

Hij HEEFT ONDER ONS GEWOOND

Johan Schep

HIJ HEEFT ONDER ONS GEWOOND

Studies in de Evangelien en Handelingen

Hij heeft onder ons gewoond
Studies in de Evangeliën en Handelingen

Auteur: Johan Schep
Redactie: Hugo Bouter
Vormgeving: Jan Paul Spoor
Eerste editie: 2024
Copyright: OudeSporen online uitgeverij

ISBN/EAN 978-94-91797-71-2
NUR 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch of mechanisch, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*'Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond, en
wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de
Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid'.*

Johannes 1:14

Inhoud

Voorwoord	8
Een onwankelbaar houvast	10
De Goddelijke ruil	13
Het huwelijk als spiegel van Christus en de gemeente	15
De intocht in Jeruzalem op een ezelsveulen	17
De opdracht die wij nooit mogen vergeten	23
Waarheden over hemel en hel	26
Een boodschap voor dankdag	30
Abba, Vader.	33
Heere, leer ons bidden	37
De glorieuze hemelvaart van Christus	39
Johannes ging pas schrijven toen hij al oud was	44
Alleen de prediking van Gods genade brengt hoop en vrede	47
Leven met geopende handen	52

De mooiste verzen in het Nieuwe Testament over aanbidding . . .	57
Aanbidding is een plicht voor de christen	60
Het navolgen van Jezus en de apostelen in de prediking	63
Redding voor het Joodse volk	65
Ik ben in Christus en Christus is in mij.	67
Het mandaat van de Heere Jezus na Zijn opstanding.	73
Aanvallen van de boze op Gods getuigen.	77
Het rijke geestelijke leven in de begintijd van de gemeente	79
De confrontatie tussen Stefanus en Saulus.	83
Gebedslast.	86
In de storm	88
Luister naar goede raad!.	90
Stormen van de eindtijd	95

Voorwoord

Met vreugde bied ik u of jullie deze reeks studies aan in het eerste deel van het Nieuwe Testament (Evangelieën en Handelingen). Vanaf de eerste dag van mijn wedergeboorte in Israël heb ik liefde voor de Heere Jezus en voor Gods Woord gekregen. Dat kwam doordat Zijn onvergankelijk zaad van nieuw en eeuwig leven in mij kwam wonen (1 Petr. 1:23). Ik werd een nieuwe schepping in Christus, en een deel van Zijn tweede lichaam hier op aarde (Ef. 1:22). Daarmee bedoel ik de gemeente, die nu Zijn lichaam is hier beneden door de inwoning van de Heilige Geest. Christus Zelf is verhoogd en verheerlijkt en zit aan Gods rechterhand in de hemel, maar de gemeente toont nu hier Zijn heerlijkheid en de glorie van Zijn wezen tegenover de mensen. Is Hij in ons persoonlijk en gemeenschappelijk leven echt te zien en zijn wij brieven van Hem?

De Bijbel kwam tot leven, doordat ik de Heere Jezus ging zien als de vervulling van de Schriften (Joh. 5:39). Ik kreeg oog voor het wonderlijke werk van Christus op het kruis, waar Hij in onze plaats is gestorven voor al onze zonden. Een voorbeeld: Stel je voor dat Adam in een ander gedeelte van het paradijs was geweest, en Eva alleen van die verboden vrucht had gegeten. Dan was de Heere God naar Adam toegekomen en had gezegd: Jouw lieve vrouw moet sterven (Rom. 6:23). Maar de eerste Adam at net zo goed en hij stierf ook. Maar de Heere Jezus, Die de tweede Adam is (Rom. 5:14), zondigde niet. Hij was vrijwillig bereid van vóór de grondlegging van de wereld om

voor Zijn bruid – Gods gemeente – te sterven (Openb. 13:8). Dat noem ik liefde!

Het was Jozef die als eerste Joodse man de boodschap over de komst van Jezus hoorde (Matt. 1:20-23). Hij zou Zijn volk behouden van hun zonden. De redding van zondaars gaat nog steeds door. De geschiedenis van de gemeente, die beschreven staat in het boek Handelingen, eindigt ook niet. Want Jezus leeft en de geschiedenis gaat door, totdat wij met onze hemelse Bruidegom zijn verenigd (1 Thess. 1:10). Er komt zelfs een dag dat alle zonden verdwenen zullen zijn uit deze wereld (Joh. 1:29).

Het is mijn gebed dat u of jullie dit goede nieuws zullen omarmen. God heeft ons eeuwig leven gegeven, en dit leven is in Zijn Zoon. Dan kunt u of jij ook meer genieten van de verdere inhoud van dit boek.

Een zegenroet van Johan en Linda Schep.

Een onwankelbaar houvast

Mattheüs 7:24-29

Er zijn minstens vier waarheden, die onwankelbaar zijn in een wereld die sterk verandert. Deze vier waarheden moeten wij die geloven in ons hart bewaren. Veranderingen kunnen wij immers verwachten. De dag van de Heere komt als een dief in de nacht (2 Petr. 3:10). Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden. Alles wat niet op de Rots is gebouwd, valt in elkaar (Matt. 7:24-29).

1. Het nieuwe of het eeuwige verbond, waarvan de Heere Jezus de Middelaar is, is onwankelbaar (Hebr. 12:27).
2. De troon van God is onwankelbaar (Ps. 45:7; Klaagl. 5:19). 'U, Heere zetelt voor eeuwig, Uw troon is van generatie op generatie'. Wat er ook om ons heen gebeurt, Gods troon staat stevig. Zelfs de hemelen zullen vergaan (Jes. 34:4). Maar de Heere God, die boven alle hemelen troont, is eeuwig en onveranderlijk (Hebr. 1:10-12). De Heere blijft Dezelfde en wankelt nooit! Het is de troon van Zijn genade (Hebr. 4:16), en de troon van Zijn gericht (Openb. 20:11). Allen die in de Heere Jezus geloven, zijn eeuwig verbonden met Zijn koninklijke troon (Kol. 1:13).
3. Het Woord van God is onwankelbaar en blijft eeuwig bestaan (Mark. 13:31; 1 Petr. 1:23-25). Als wij de Bijbel openen, mogen wij ons de volgende drie waarheden eigen maken:

- a. al Zijn beloften zijn Ja en Amen (2 Kor. 1:20). Men heeft mij verteld dat er 30.000 beloften staan in Gods Woord. Geen belofte zal onvervuld blijven. Een voorbeeld: Elizabeth was te oud geworden en Maria was een maagd. Beiden kregen echter precies dezelfde belofte aangaande een zoon, en beiden kregen werkelijk een zoon.
 - b. Gods kracht vermindert nooit. Gods kracht is te vinden in het Evangelie (Rom. 1:16). Er is kracht in Gods Woord om ons te overtuigen, om ons te bekeren, om ons te reinigen, om ons te troosten en om ons te onderwijzen (Hebr. 4:12; Hand. 2:37; Ps. 19:8; 119:9; 119:49-50; 73:25). Zijn kracht is onwankelbaar en zal nooit veranderen. Wie heb ik nevens U in de hemel? Naast U vind ik nergens vrede op de aarde.
 - c. de profetieën zijn onwankelbaar (2 Petr. 3:3-4). Veel profetieën zijn nu al vervuld. Denk alleen maar aan Jesaja 53, want 29 profetieën zijn vervuld op één dag. In de toekomst zullen alle profetieën die nog niet vervuld zijn, in vervulling gaan!
4. Een kind van God hoeft ook niet te wankelen. Jezus is onze Goede Herder (Joh. 10:27-29). Hij geeft Zijn schapen eeuwig leven, en zij zullen beslist niet verloren gaan. Niets kan ons scheiden van de liefde van Christus (Rom. 8:38-39). De wereld gaat voorbij met haar begeerte, maar wie de wil van de Heere doet blijft tot in eeuwigheid (1 Joh. 2:17). De rechtvaardige is als een onwankelbare palmboom (Ps. 92:13). Hij kan de zwaarste storm doorstaan en hij groeit in de woestijn. Zijn wortels gaan diep.

Zijn leven is binnen in de boom en zijn kruin is 12 maanden
groen! Hoe ouder de boom, des te zoeter de vrucht!

De Goddelijke ruil

Mattheüs 11:28

De uitnodiging die ons allen aangaat, luidt: ‘Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast bent en Ik zal u rust geven’ (Matt. 11:28). Alleen bij het kruis waaraan de Heere Jezus stierf, is ware rust te vinden en is de goddelijke ruil mogelijk. Want door één offer heeft Hij voor altijd hen volmaakt die geheiligd worden (Hebr. 10:14).

Hij heeft ons voor altijd volmaakt gemaakt. Mijn God zal in al uw behoeften naar Zijn rijkdom heerlijk voorzien in Christus Jezus. Het kruis van Jezus is de basis van de verlossing. ‘Wij allen dwaalden als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de Heere heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen’ (Jes. 53:6). Ons probleem is dat wij onze eigen weg zijn gegaan (Gen. 4:13). Nadat God Kaïn had veroordeeld vanwege de moord op zijn broer, zei hij: ‘Mijn misdaad is te groot om de straf te dragen’. Het Hebr. woord voor straf is *avon*. In Klaagliederen 4:6, 22 vinden wij het twee keer. Zoals de zondebok droeg Jezus de gevolgen van al onze zonden weg (Lev. 16:22). Al het kwade dat onze schuld met zich meebracht kwam op Jezus neer (Jes. 53:4-9). In ruil kon het goede dat Jezus had bewerkt aan ons worden geschonken. Dat is vergeving en genezing.

Jezus is het ware schuldoffer (Jes. 53:10, 12). Hem, Die geen zonde gekend heeft, is door God tot zonde gemaakt, opdat wij zouden

worden gerechtigheid van God in Hem (2 Kor. 5:21). Het einde van de zonde is de dood (Ezech. 18:4; Jak. 1:15). Jezus heeft de dood overwonnen en biedt ons eeuwig leven aan (Hebr. 2:9-15). Hij stierf onze dood, opdat wij Zijn leven zouden ontvangen (2 Kor. 8:9).

De volgende ruil is: armoede veranderd in rijkdom. Maar nog niet tijdens Zijn leven. De discipelen kwamen niets te kort en deelden uit (Matt. 17:27; 14:15-21; Luk. 22:25; Joh. 12:4-8; 13:29). Een vis voorzag hen van geld. De vervulling hiervan is op het kruis, waar de vloek is gedragen. God voorziet nu in onze honger, dorst, naaktheid en gebrek (Deut. 21:23; 28:15-48; Joh. 19:28; Luk. 23:53; Hand. 20:35). Een woord van Jezus luidde: Het is zaliger te geven dan te ontvangen. Jezus doorstond onze armoede, zodat wij nu kunnen delen in Zijn overvloed, rijkdom en eer.

Het kruis omvatte vormen van lijden, die voortkwamen uit de vele ongerechtigheden van de mensen. Jezus doorstond het kwade, opdat wij het goede zouden mogen ondervinden. Zelfs schaamte en afwijzing (Jes. 54:6; Matt. 27:46, 50). Voor het eerst riep de Zoon van God tot Zijn Vader en kreeg Hij geen antwoord. Jezus was zo één met al onze ongerechtigheden, dat Gods heiligheid die geen compromis toestond, maakte dat Hij de Zoon moest verlaten, opdat wij nimmer afgewezen zouden worden (Hebr. 13:5-6). Jezus droeg onze schande, opdat wij in Zijn waardigheid kunnen delen. Jezus doorstond onze afwijzing, zodat wij Zijn acceptatie door de Vader zouden ontvangen. Jezus werd een vloek voor ons, opdat wij deel zouden krijgen aan Zijn zegen (Gal. 3:13-14; Ef. 1:3). Het is echt de hoogste tijd om de Heere Jezus te danken voor het nieuwe, eeuwige en volmaakte verbond.

Het huwelijk als spiegel van Christus en de gemeente

Mattheüs 19:3-6

Het huwelijk is een spiegel van de Heere God

1. Mattheüs 19:3-6. Het zijn de woorden van de Heere Jezus. Hij overdrijft nooit. Hechten is het woord voor sterke lijm die dingen bij elkaar houdt. Voordat de zonde kwam, was er geen echtscheiding. Het is altijd het gevolg van een verhard hart (19:9).

Genade is méér dan de rechtvaardigheid van de wet. God schiep ons naar Zijn beeld: niet een man, maar een echtpaar (Gen. 1:26). De Heere zei: Ik wil een spiegel van Mij maken. Een getrouwde man en vrouw: zij zijn hetzelfde en toch is er orde. De man is het hoofd. Satan viel Adam alleen niet aan. Wel op het moment samen met Eva, toen zij als compleet beeld van God op aarde waren. Er zal nooit een scheiding zijn binnen de drie-ene God.

Het huwelijk is een spiegel van Christus en Zijn gemeente

2. Efeziërs 5:31-32. De mannen moeten hun eigen vrouw liefhebben zoals Christus de gemeente. De man is de spiegel van Jezus. De vrouw is het beeld van de gemeente. De wijze waarop je tegen je man spreekt is de wijze waarop je tegen Jezus spreekt. Die waarheid maakt het bidden veel vrijmoediger.

Het huwelijk is een spiegel van het Nieuwe Verbond

3. Maleachi 2:14; 1 Petrus 3:1-7. De Heere wilde nooit een wettische relatie, maar een liefdesrelatie met Zijn volk. Onder het Oude Verbond hielden zij het verbond niet. In het Nieuwe Verbond gaf de Heere Jezus geen wet, maar Zijn eigen lichaam.

Jezus vervulde de wet volmaakt. Hoe moet ik nu leven. Alleen door het geloof! Hij die u roept is getrouw, Hij zal het maken (1 Thess. 5:24). Jezus, die op aarde riep: Volg Mij, roept nu: Blijf in Mij! Jezus werkt in mij en door mij heen (Gal. 2:20).

Ik heb dit niet geschreven om iemand te veroordelen die gescheiden is. Het is alleen de genade van de Heere God, dat Linda en ik gelukkig getrouwd zijn. Het is wel bedoeld om het mooie van het nieuwe leven door het geloof duidelijk te maken. Uit mijzelf kan ik het nooit volbrengen, maar Jezus in mij kan het wel!

De intocht in Jeruzalem op een ezelsveulen

Mattheüs 21:1-11; Zacharia 9:9

De Heere Jezus kwam bij de intocht in Jeruzalem op een ezel de stad binnen en de vraag die mensen zich mogelijk hebben gesteld was: Wie is die Man? Ik wil het nu even hebben over dit ezeltje waarop Jezus de stad binnenreed. Jezus had ook de stad kunnen binnenlopen, of voor een ander vervoersmiddel kunnen kiezen: een kameel, of op de schouders van Zijn leerlingen. Maar dat deed Hij dus niet. Als Hij op de Olijfberg aankomt, stuurt Hij twee van Zijn leerlingen erop uit om op zoek te gaan naar een specifieke ezel, die daar op hen stond te wachten en waarop nog nooit iemand had gezeten. En op die ezel reed Jezus de stad binnen. Ik denk dat dit rijdier allerlei antwoorden geeft op de vraag die mensen zich kunnen stellen: Wie is die Man? De ezel vertelt ons vier dingen over de Heere Jezus.

Het eerste aspect: koninklijk en eervol

Belangrijke figuren in de Bijbel bereden een ezel: Abram, Mozes, de zonen van Jakob, de rechters. Allemaal reden zij op ezels. Ook koningen in Israël kozen ervoor. Toen koning Jehu op weg ging om de tempel van Baäl te vernietigen, reed hij op een ezel. Koning David bereed een ezel. En toen hij zijn zoon Salomo voorstelde als de

nieuwe koning, liet hij hem heel bewust de stad binnenrijden op een ezel. De naam Salomo betekent: Vrede!

En toen Jezus de stad Jeruzalem binnenreed en begon aan Zijn laatste dagen op aarde, koos Hij bewust voor een ezel. En daarmee presenteerde Hij Zich nadrukkelijk als de nederige Koning. De mensen pikten die aanwijzing op en het werd een soort Koningsdag daar op de Olijfberg. Zij namen palmtakken en begonnen ermee te zwaaien als vlaggetjes. Als een rode loper legden ze hun kleren op de grond. Zij noemden Hem: de Zoon van David. En zij riepen: Hosanna, d.i. help ons toch, red ons, nu! En zij zongen: Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer. En Jezus gedroeg Zich ook als een Koning. Hij vroeg niet of Hij de ezel soms even mocht lenen. Hij nam het rijdier om zo te zeggen in beslag. Hij wist waar de dieren stonden en droeg Zijn leerlingen op: *Maak de dieren los en breng ze bij Mij. En als iemand jullie iets vraagt, zeg dan: De Heer heeft ze nodig. Dan zal men ze meteen meegeven.* De ezel had dus iets koninklijks.

Het tweede aspect: zachtmoedigheid

Jezus gezeten op deze ezel is de vervulling van Zacharia 9:9, waar staat: *'Zeg tegen Zion, kijk, je Koning is in aantocht. Hij is zachtmoedig en rijdt op een ezel'*. Als in het oosten een koning op bezoek kwam en hij zat hoog te paard, dan wist iedereen: hij is op oorlogspad. Maar kwam die koning op een ezel, dan betekende dat: Ik kom met vreedzame bedoelingen. Ezels hadden niets te maken met de strijd of de jacht. Een mooi woord is dit: *zachtmoedig*. De koning is zacht en moedig tegelijk. In dat zachte zit iets van mildheid en

vriendelijkheid. Maar je moet dit niet verwarren met 'soft'. Want het vraagt moed en kracht om tegen de stroom in te gaan en niet erop in te hakken, niet jezelf te laten gelden; maar het kwade te overwinnen door het goede. Deze Koning op een ezel werkt ontwapenend. Dat had Zacharia ook erbij gezegd. Deze Koning zal de strijdswagens en de paarden verjagen, de bogen verbreken en vrede stichten.

Hij wist wat daar in Jeruzalem op Hem wachtte: de gesel en de doornenkroon, het hout en de spijkers; ze lagen al klaar. Bovenal wachtte Hem de verlatenheid van Zijn God, wanneer Hij alleen al onze zonden wegdraagt en moet uitroepen: *'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten'*. Hij hoort het al in het venijn van de vraag: Wie is die Man toch? Wat stelt Hij voor? Toch rijdt de Heere Jezus hier niet geharnast, omgeven door een cordon van volgelingen; maar met lege handen en op een ezel. Hij zwaait met een witte vlag als de Vredevorst. Hoe die combinatie van zachtheid en moed werkt bij de Heere Jezus, blijkt meteen na de intocht. Als Jezus dat circus in de tempel ziet, smijt Hij met tafels en stoelen en veegt het hele tempelplein schoon. Hij doet het om ruimte te maken voor de zachte kracht van het gebed. Hij doet het om in die lege tempel plaats te maken voor verlamden, blinden, kinderen. *'Zeg tegen Zion, kijk, je Koning is in aantocht. Hij is zachtmoedig en rijdt op een ezel'*.

Het derde aspect: eenvoud

Hoewel een ezel iets koninklijks heeft, is het ook het gewone rijdier. Het zijn de vrachtwagens van die tijd. Een ezel heeft een kwart nodig van de gerst die een paard elke dag eet. De gewone man kan een

ezel onderhouden. Als de Romeinse heersers hun intocht hielden, deden ze dat hoog te paard gezeten en neerkijkend op de mensen. Het onderstreepte hun dominantie, gaf hen iets onaantastbaars. Zo zal de Heere Jezus zijn, als Hij terugkomt als de Rechter op het witte paard (Openb. 19:11). De Heere Jezus zat op de ezel echter op gelijke hoogte met de mensen voor wie Hij kwam. Hij kijkt niet op ons neer. Hij is niet gekomen om gediend te worden, maar om ons voor eeuwig te dienen.

Het laatste aspect: lastdrager

Dat is hoe Mattheüs de ezel noemt: een lastdier. Het dier is bedoeld om lasten te dragen; en daarmee past het goed bij de Heere Jezus en bij deze laatste tocht de stad in. Want dat is wat de Heere Jezus is: de Lastdrager. Hij draagt de last van zonde en schuld, en Hij vervult Psalm 22 en Jesaja 53 voor ons. Markus en Lukas vertellen over de ezel specifiek dat geen mens ooit erop had gereden. Dat was ook de eis die werd gesteld aan offerdieren: dat ze ongebruikt waren, nieuw en zonder gebrek. Dit onbereden dier heeft daarmee iets van een offerdier.

Het doet denken aan de ezel waarmee Izak ooit samen met zijn vader op weg ging naar de berg Moria. Gehoorzaam aan de opdracht om zichzelf daar te offeren. Deze laatste rit van de Heere Jezus was geen slottoneel, maar het begin van een schokkende week. En wat voor week het gaat worden, proef je al in de vraag die wordt gesteld door de mensen daar in de stad. Terwijl de mensen op de Olijfberg Hosanna

zingen, verschansen zich in de stad mensen achter hun cynisme met de vraag: Wie is die Man? Wat stelt Hij eigenlijk voor?

Ik heb een vraag in dit verband: Waar sta jij in dit gebeuren? Is het jouw jas die daar op straat ligt? Zwaai jij met een tak? Hoor ik jouw stem onder de Hosanna-zangers? Of sta je wat meer op een afstand. Kijk je er ook met vervreemding naar, evenals de mensen binnen de stadsmuren? Heb je zo je vragen erbij. Wat gebeurt hier? Wie is deze Man? Wat wil Hij? Wat komt Hij doen?

Maar misschien zeg je: Ik zou die ezel willen zijn. Ik wil iemand zijn die Jezus hoog houdt. Zodat waar ik kom en ben, er iets van Jezus meekomt. Ambrosius zei: *'Pas als je gaat lijken op die ezel van Jezus, weet je dat je Jezus op je schouders draagt; en Hij bepaalt de weg die je gaat.'* Het kan ook zo zijn dat je zegt: Ja, ik herken me wel in die ezel, maar dan meer in het dier dat daar vastgebonden staat. Iets in mij wil Jezus volgen, maar een ander deel in mij houdt me tegen. Franciscus van Assisi noemde zijn lichaam 'broeder ezel'. Een ezeltje is dwars en eigenwijs op zijn tijd. Zo kloppen de daden van ons lichaam niet altijd met de aansporingen van de Geest. De werken van onze handen, de wegen van onze voeten, de woorden uit onze mond: ze zijn lang niet altijd aardig.

Maar toch, het was uitgerekend zo'n dwars en koppig dier dat Jezus gebruikte. Hij ziet ook jou en mij, precies daar waar je bent. Hij ziet het als je vastzit, verstrikt of gebonden bent en nog niet vrij. Wat het ook is, je hoort Zijn stem: 'Maak hem los, de Heer heeft hem nodig'. Zo is deze Man. Hij draagt de last van onze schuld en pijn. Hij offert Zichzelf als het bewijs van Gods liefde, en zo bevrijdt Hij ons mensen. Hij maakt ons los uit de dingen waarin wij verstrikt

kunnen raken. Wat is het dat je vasthoudt en onvrij maakt? Wat weerhoudt je ervan om in deze tijd het voertuig voor Jezus te zijn? Een woord van Hem is voldoende. Bij mij was dat ooit Galaten 5:1.

‘Maak hem los, de Heer heeft hem nodig’. De Heer heeft lastdragers nodig, mensen die door de inwoning van Zijn Geest kunnen dragen en verdragen. Net zoals Jezus dat doet. Dat zegt Paulus tegen Zijn volgelingen: *‘Draag elkaars lasten’*. Zo, dus als een lastdrager, vervul je de wet van Christus (Gal. 6:2).

De opdracht die wij nooit mogen vergeten

Mattheüs 28:16-20

Dienstknechten mogen pas nieuwe orders aannemen, als de vorige taak volbracht is. Onze bediening als gelovigen brengt lijden met zich mee. Dat wordt Paulus direct verteld bij zijn bekering (Hand. 9:16; vgl. Joh. 15:18). De wereld heeft Jezus gehaat, en zo haat ze ook de gelovigen.

Paulus' nieuwe leven heeft dus te maken met lijden (2 Kor. 11:23-28). Hij haatte vóór zijn bekering heidenen en christenen, maar hij beleefde een transformatie en werd geroepen om de heidenen het goede nieuws te brengen (Hand. 22:21). Zijn liefde voor de volken bracht hem in de problemen, en hij werd toen dubbel gehaat! Hij was in de gevangenis toen hij zijn laatste brieven schreef (Kol. 1:24-25). Maar hij verheugde zich, want door zijn lijden en zijn pijn kwamen er ook mensen tot geloof en tot vernieuwing (Kol. 1:4-6). Wat je wint als christen, is duizendmaal beter dan wat je moet opgeven.

Velen hebben hun vreugde verloren, zoals dat ook eens gebeurde met Jona en met Elia. Laten wij niet afdrijven van onze eerste liefde (Hebr. 2:2-3). Onze vreugde is innerlijk, en Gods kracht wordt in onze zwakheid volbracht (2 Kor. 4:7-10). Paulus bedoelt hier natuurlijk niet het volbrachte werk aan het kruis, maar gelovigen hebben Jezus

Christus in zich wonen en dat brengt ook vervolging met zich mee (2 Tim. 3:12).

Paulus had een roeping van Godswege (Kol. 1:25). God heeft mij ook werk gegeven als een *dienaar*, dat woord moeten wij nooit vergeten. Paulus was geen vrijwilliger. Hij had bij zijn bekering gezegd: Wat moet ik *doen* (Hand. 22:10). Wij zijn ook geroepen voor een taak (Rom. 12). Voor Paulus was dit om het evangelie aan de heidenen te brengen.

Het geheimenis van Christus en de gemeente was voorheen onbekend, maar het is nu geopenbaard (Kol. 1:26; Deut. 29:29). Het gaat om Christus *in ons*. Hij is het zuivere beeld van de onzichtbare God (Kol. 1:15). Geloven betekent *vertrouwen* (Gal. 2:20; Ef. 1:13-14). Dat betekent dat Hij in mij woont en dat ik verzegeld ben met het zegel van de Koning, zodra wij Hem aanroepen en op Hem vertrouwen.

Wat doet Jezus nog meer in ons leven? Hij overtuigt ons door Zijn Geest van zonde, gerechtigheid en oordeel (Joh. 16:8-11). Wij gaan de dingen zien zoals de Heere ze ziet. Daarom bekeren wij ons en wijken wij van het kwade (Spr. 28:13). De inwonende Christus geeft ons de kracht om tot Gods eer te leven en ook tot nut van anderen (1 Kor. 12; 1 Joh. 2:6; 4:17).

De boodschap die wij brengen is een *Persoon*, en dat is Jezus (Kol. 1:28-29). Maar wij waarschuwen de mensen. Het evangelie is voor iedereen, niemand wordt buitengesloten. De kracht van de Heere Jezus treedt in werking door *gehoorzaamheid*. Paulus kende zijn positie: hij moest Jezus aan de heidenen prediken, aan alle mensen. Hij wist waar zijn kracht vandaan kwam: Jezus woonde in hem. Hij

wist ook wat hij prediken moest: hij predikte een Persoon, Jezus Christus. Paulus kende ook zijn doel: alles was alleen tot eer van de Heere God.

Waarheden over hemel en hel

Markus 9:42-48

Ernstige waarheden over mensen in de hel

In Markus 9:42-48 is sprake van onze eindbestemming. We zijn allen onderweg naar iets beters of naar iets ergers. Jezus is Degene met de meeste liefde, maar ook Degene die het vaakst over de hel spreekt. Jezus is de Waarheid, en Hij is te vertrouwen. De hel is erger dan wij denken! De hel is een plaats van eeuwige straf (Matt. 25:46). Het gaat om de *eigen* worm die niet sterft, d.i. het geweten.

Het is een plaats van *verderf* (Matt. 10:28). De boeken worden geopend (Openb. 20:12), en er is niemand die zomaar wekomt met datgene wat hij heeft gedaan. Petrus spreekt over de zondvloed en hij gebruikt hetzelfde woord *verderf* (2 Petr. 2:1, 12, 19). De hel is een plaats van uitsluiting (Matt. 25:41). Hier zijn degenen die buiten zijn (Openb. 20:15). We moeten dankbaar zijn dat het kwaad altijd buiten de hemel zal zijn. Al die waarheden worden samengevat in één vers door Paulus: 'Zij zullen als straf het eeuwige verderf ondergaan, weg van het aangezicht van de Heere en van de heerlijkheid van Zijn macht' (2 Thess. 1:9).

Enkele vragen die ik mijzelf vroeger gesteld heb. Waarom is de hel voor eeuwig? Zondaren zullen nooit stoppen met zondigen (Openb. 16:10-11). De zondaar kan zijn hart niet veranderen. Het hart van de zondaar verzacht niet in de hel, hij zal alleen maar dieper zinken. Er is niemand in de hel die naar de hemel wil, want zij haten de Heere Jezus en de kinderen van God.

Hoe kan een persoon gelukkig zijn in de hemel, als je weet dat er geliefden in de hel zijn? Ik heb vaak gedacht aan dit vers: 'Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. *Aan de vorige dingen zal niet meer gedacht worden*, ze zullen niet meer opkomen in het hart' (Jes. 65:17). Geen stem van gewezen zal meer worden gehoord (Jes. 65:19). Tweemaal staat er in het boek Openbaring dat de Heere God Zelf alle tranen zal afwissen, en die tranen komen nooit meer terug. Stel je eens voor dat je zo dicht bij God bent! Jezus zei: niet Mijn wil, maar Uw wil. In de hemel zullen wij ook zoals Jezus zijn. Hij heeft Zelf de helse smarten ervaren op het kruis, toen Hij al onze zonden wegdroeg. Voor Jezus wachtte de volle vreugde na al Zijn lijden. Zo zal het ook met ons zijn!

Heerlijke waarheden over mensen in de hemel

Lees Openbaring 7:9-17. Voor mensen die in Christus zijn, blijven de moeilijkheden begrensd tot het hier en nu! Zonder de Heere Jezus in je hart is het *tegenwoordige* bestaan het beste leven dat je ooit zult hebben. Met de Heere Jezus Christus in je hart zal het leven *hierna* veel beter worden.

Johannes is diep onder de indruk hoeveel mensen er in de hemel zijn en hoe mooi ze zijn bekleed. Die mensen hebben een moeilijke tijd achter de rug gehad hier op aarde. Jezus heeft ons dat al verteld (Joh. 16:33). In deze wereld zal er altijd lijden en verdrukking zijn. Denk bij Openbaring 7:14 eens aan Jezus Zelf, hoe Hij als de zondeloze Zoon zoveel geleden heeft. Jezus Zelf is in de hemel op de troon! Maar al die mensen daar zijn heel goed gewassen en hun kleding is rein en puur wit¹. Zij wassen hun kleding niet in hun eigen lijden, maar in het bloed van het Lam. Normaal gesproken geeft bloed een vlek. Alleen dit bloed reinigt ons volledig. Nu zijn wij al bevrijd van de macht van de zonde en de veroordeling van de zonde. Dan zullen wij ook totaal bevrijd zijn van de aanwezigheid van de zonde.

Wie wast hen? Zij deden het zelf. Zij hebben het zelf gedaan voor Gods aangezicht (vgl. Ps. 51). Iedereen in de hemel is gered door het geloof. Zij wassen hun kleding en zijn tot de overtuiging gekomen dat ze Jezus nodig hebben. Verlang je ook ernaar om een heilig leven te leiden (vgl. Openb. 7:15)? God spreidt Zijn tent over hen uit, zij zijn binnen en niet buiten. In de hemel zullen wij ons pas echt thuis voelen (Joh. 14:2-3).

In de hemel zullen wij de Heere met een volkomen hart blijven dienen. Allen dienen de Heere Jezus nu al, maar het kan altijd beter. Zo is dat niet in de hemel. De geest in ons is gewillig, maar het vlees is zwak. Daarboven is dat allemaal anders. Het Lam Zelf zal onze Herder zijn en Hij zal ons naar grazige weiden leiden. Hij zal ons die geloven voedsel geven. De vreugde van de hemel is dat *Jezus* ons zal

1 Bedenk dat Johannes zelf op het eiland Patmos zat als gevangene met waarschijnlijk vieze kleding.

leiden. In de hemel zullen wij de Heere dienen zoals wij het altijd verlangden. De vreugde zal steeds meer worden en alle tranen zullen daar verwijderd worden.

Hopelijk kunnen jullie dit gebruiken bij het werk in Gods wijngaard. Ik wens je in Zijn dienst groeiende zegen toe en alle toenemende vreugde die voor ons is weggelegd. Wij zijn in Zijn hechte greep voor eeuwig verbonden.

Een boodschap voor dankdag

Markus 11:27; 12:38-44

Wat wij geven voor anderen wordt door de mensen *geteld*, maar door de Heere *gewogen*. De Heere Jezus had op het tempelplein rondgewandeld. Hij had hard gesproken tegen de huichelachtige farizeeën. De Heere Jezus is zo anders. Hij ziet, telt en rekent heel anders dan de mensen om ons heen. De Heere Jezus ging zitten en Hij sprak als de Rechter, ook al voerde Hij het vonnis niet uit.

Laten wij even in gedachten naar de tempel gaan. De voorhof is toegankelijk voor Joden en heidenen. Daarna ga je door de Schone Poort, die voor de vrouwen is. Daar stonden de 13 offerkisten en de Heere Jezus ging daar zitten.

De rijken gaven in alle offerkisten, en zij deden hun best dat iedereen het zag.

God had het volk geleerd om blijmoedig te geven. De Heere klaagt daarom in Maleachi (1:8; 3:7-10), omdat zij zieke dieren gaven en niet de tienden. Het geven van de tienden was een wet. In het Nieuwe Testament geven wij onszelf, ons lichaam als een levende offerande (Hebr. 10:5). Ik denk even aan een Engels ontbijt met bacon en ei. Het maakt verschil om een kip of een varkentje te zijn. Het kost die kip alleen maar een ei, maar het varkentje zijn leven. De Heere is niet

geïnteresseerd in het bedrag, want alles is van Hem! Hij zegt: Alle wilde dieren van het woud zijn van Mij, de dieren op duizend bergen (Ps. 50:10).

Hij weet het verschil tussen het geven van Barnabas, en dat van Ananias en Saffira. De Heere heeft niet het bedrag lief, maar Hij heeft de *blijmoedige gever* lief (2 Kor. 9:6-7). Er was een vrouw die haar albasten fles met kostbare nardusmirre brak, en alles over de Heere Jezus uitgoot (Mark. 14:3-9). Zij werd bekritiseerd, maar haar liefdedaad is wel door het Bijbelverhaal wereldwijd bekend geworden als een daad die haar eerde en sierde. De Heere Jezus werd getroost. Zij gaf wat zij had, zij gaf het met haar hele hart, en zij gaf het direct! Later waren de vrouwen te laat toen zij bij het graf kwamen om Hem te zalven.

De weduwe in de tempel gaf niet van haar rijkdom, maar van haar gebrek twee penningen. Zij gaf niet één penning, maar alle twee! Zij had een handjevol meel van die ene penning kunnen kopen, maar zij gaf alles! Die avond had zij geen eten. Vergelijk de geschiedenis van 1 Koningen 17:13-14. Elia kwam eens bij een heidense weduwe en haar zoon te Zarfath, en hij vroeg haar om eten. Zij had nog wel iets, om zo te zeggen één penning. Een handjevol meel om haar laatste maaltijd samen met haar zoon te eten, en daarna samen te sterven. Zij werd bemoedigd door de belofte van Elia, en zij gaf hem wat hij vroeg. Elia vroeg om één maaltijd, maar daarna kregen zij vele maaltijden cadeau.

Dit principe van vertrouwen is de wandel door het geloof, en dit voorval kan de weduwe in haar hart hebben meegedragen. Misschien kreeg zij wel kritiek, omdat zij niet aan haar toekomst dacht. Zij

vertrouwde de Heere, die het hart aanziet en de belofte geeft: Zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al die dingen zullen u erbij gegeven worden. De dankdag wordt waardevol, als wij de Heere alles geven. Hij gaf Zichzelf volledig voor ons op het kruis van Golgotha. Hij ging ook blijmoedig Zijn weg en had ons allen op het oog (Hebr. 12:2).

Abba, Vader

Markus 14:36

Wij willen nadenken over het rijke onderwerp: de Vader en de Zoon. Wij zien de relatie van de Vader en Zijn geliefde Zoon al van vóór de schepping (Spr. 8:23-31). Het boek Spreuken is ook vol met wijze instructies van een vader aan zijn zoon. De instructies van een vader aan zijn kinderen en kleinkinderen vinden wij tevens bij de wetgeving (Deut. 6:1-2). Typologisch zien wij de relatie van de Vader en Zijn geliefde Zoon al bij Abraham en Izak (Gen. 22). Als een met de Geest vervulde gelovige kun je als vader spreken op de manier zoals Jozef deed (Gen. 50:20-21). De relatie van de Vader en Zijn geliefde Zoon zien wij uiteraard bij Christus' omwandeling op aarde (Joh. 5:19). Als de satan spreekt over de Vader en de Zoon, laat hij echter het woord 'geliefde' weg (Matt. 4:6).

De relatie zoals Jezus die had met de Vader mogen wij vandaag kennen door de kracht van de Heilige Geest (Rom. 8:14-16). Wij komen hier bij een van de rijkste en mooiste gedeelten uit Gods Woord. Paulus gebruikt niet alleen de woorden Vader en Zoon, maar ook het begrip *adoptie*. Wij zijn namelijk aangenomen als Gods kinderen en hebben de geest van het 'zoonchap' ontvangen, d.i. de positie van zonen. Maar wij zijn ook uit God geboren (Joh. 1:12). Beide voorrechten spreken van een intieme en stabiele relatie met God, die niet te verbreken is. Zo is het ook bij ons mensen. Wij blijven ons leven lang kinderen van onze ouders, ook al ben je 70 jaar. In het

Joodse denken is de relatie Vader en Zoon niet bekend. Zij vinden de Naam van God, Jahweh, zo heilig, dat ze die niet eens uitspreken en Hem Adonai (Heer) noemen.

Het is goed om even stil te staan bij de grote verandering van ons denken, als je door het geloof een nieuwe schepping bent geworden (2 Kor. 5:17). De Bijbel gebruikt het Griekse woord 'metanoia' voor de bekering. Dit is een fundamentele verandering – zoals een rups verandert in een vlinder. Paulus maakt ons duidelijk dat wij voor eeuwig verbonden zijn met onze hemelse Vader, dat wij vrije toegang tot God hebben (Rom. 5:2), en innerlijke zekerheid ontvangen door de inwonende Heilige Geest.

Als iemand onzeker is over zijn of haar redding, dan vraag ik altijd of zo iemand de leiding van de Heilige Geest heeft ervaren? Als het antwoord positief is, dan breng ik hem of haar naar Romeinen 8:16 tot 28, waar dit wordt bevestigd. Onze hemelse Vader wil dat Zijn kinderen in volle zekerheid leven. Twijfel en angst verlammen. Gods Geest geeft ons overwinning over de zonde. De volgende Bijbelverzen moeten wij in ons hart opslaan: Spreuken 3:5-6; Psalm 25:4-9; 143:10; Jesaja 30:21; 48:16-17; Jeremia 10:23. Het is niet aan ons om de juiste weg te bewandelen, maar de Geest van God leert het ons.

Hoewel Jozef niet zoals wij de inwonende Heilige Geest bezat, erkende de farao wel dat de Geest van wijsheid en kennis in hem was (Gen. 41:38-39; Ps. 119:33-35, 129-133). De inwoning van de Geest is aan de discipelen beloofd in de bovenzaal (Joh. 14:25-26). Paulus schrijft aan allen die door het geloof de Heilige Geest hebben ontvangen, dat de ogen van hun hart zijn geopend voor de

rijkdommen van Gods wijsheid (Ef. 1:13, 17-19; 3:16-19). Het is mogelijk in de kracht van de Geest te wandelen.

Het volgende waarvan de adoptie ons bevrijdt, is een leven van slavernij en angst voor de dood (Hebr. 2:14-15). Het Woord van God benadrukt niet de transactie van de adoptie, maar de zekerheid, de liefde en de genade ervan (2 Tim. 1:7; 1 Joh. 4:18). De eerste adoptie in de Bijbel is die van Mozes (Ex. 2:1-10). Faraó's dochter adopteerde hem uit medelijden. De tweede adoptie is die van Esther (Esth. 2:5-11). Haar adoptie was het gevolg van familieplichten. De adoptie van Mefiboseth was pure genade (2 Sam. 9:1-13). Het initiatief kwam van koning David. Mefiboseth was kreupel aan beide voeten (2 Sam. 4:4). Zijn naam betekent: die schande verbreedt. Hij woonde in Lo-Debar (d.i. niets). David bracht hem dagelijks naar zijn tafel als de gelijke van al zijn zonen en dochters. Zijn lamme voeten bleven onder het tafelkleed, de aandacht viel op de koning.

Dit is een beeld van onze aanneming, die pure genade is (2 Kor. 6:16-18; Ef. 1:5). Onze positie is nog veel hoger, want wij zitten met Hem op dezelfde troon (Openb. 3:21). Voor sommige mensen betekent het woord adoptie zoiets als een mindere status in de familie. In de Romeinse cultuur was dat anders. De geadopteerde zoon had meer voorrechten dan de natuurlijke zoon. Hij kon de erfenis nooit verliezen.

Het woord 'Abba' is Aramees voor Vader. Dit woord gebruikte de Heer in Gethsemane (Mark. 14:36). Hij zei: 'Abba, Vader, alles is U mogelijk, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar niet wat Ik wil, maar wat U wilt'. Jezus eindigde Zijn zeven woorden op het kruis zelfs met een bekend Joods lied: 'Vader, in Uw handen beveil

ik mijn geest' (Luk. 23:46). De woorden van dit gebed vinden we in Psalm 31. Dat zongen Joodse mensen ook op datzelfde moment in de tempel. Zo eindigde Stefanus ook (Hand. 7:59). Er is wel een groot verschil, want de Heere Jezus gaf Zijn geest vrijwillig over. Jezus bepaalde Zelf het moment van Zijn geboorte (Gal. 4:4) en van Zijn sterven. Hij gaf Zijn leven als het offer, het ware Paaslam. Zijn offer maakt alle andere offers nu overbodig! Het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt ons van alle zonde (1 Joh. 1:7).

Als Hij dit laatste kruiswoord heeft uitgesproken, komen de aarde en de hemel in beweging. Het is het antwoord van de Vader. Het voorhangsel in de tempel scheurt, de aarde beeft, de rotsen scheuren, de graven gaan open en vele lichamen van ontslapen heiligen worden opgewekt (Matt. 27:52). De woorden: 'Vader, in Uw handen beveel ik mijn geest' mogen wij nu iedere dag bidden. David was zijn leven niet zeker. Maar hij wist: 'Mijn tijden zijn in Uw hand' (Ps. 31:16). Het paradijs is open (Luk. 23:43). Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip (Hebr. 4:16). De dood is het einde niet! Wat een troost is het dat wij onze geliefden en kinderen weer zullen zien (2 Sam. 12:23). Door Gods genade mogen wij nu daar binnengaan. Christus' opstanding op de Paasmorgen is ook de garantie voor onze eigen opstanding. Het opstandingsleven woont nu in iedere gelovige (Rom. 8:11). Door de Heere Jezus is er een geestelijke familie, de familie van Gods kinderen (1 Joh. 2:12-14). Alles is geboren om te groeien. Wij zijn kinderen, maar laten wij het verlangen koesteren om vaders te worden in het geloof zoals Jozef.

Heere, leer ons bidden

Mattheüs 6; Lukas 11:1

David schreef: Ik was steeds in gebed (Ps. 109:4). Het is mijn verlangen om van de Heere te leren, want Wie is een Leraar zoals Hij (Job 36:22)? De Heere God zoekt aanbidbers, die Hem aanbidden in geest en in waarheid. Het krachtige gebed van de rechtvaardige vermag veel (Jak. 5:16).

Jezus leerde Zijn discipelen niet in de eerste plaats hoe zij moesten prediken, maar Hij onderwees hen hoe ze moesten bidden. Bij geen enkele christen is het geestelijke leven diepgaander dan zijn gebedsleven. Het is terecht dat wij bidden, omdat wij (1) schepselen, (2) zondaren en (3) verlost zijn. Door te bidden belijden wij dat wij van de Heere afhankelijk zijn. Wij zijn immers evenals Adam in zonde gevallen en hebben daarmee alles verloren. Wij kunnen niets doen om het verlorene terug te krijgen. De redding is goddelijk en hemels.

Alles wat daarmee samenhangt moet ons van boven gegeven worden. Een mens kan helemaal niets aannemen, tenzij het hem uit de hemel is gegeven (Joh. 3:27). In ons is ook niets goeds, want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, geen goed woont (Rom. 7:18). Al het goede van de Heere komt van Hemzelf naar ons toe. Elke goede gave en elk volmaakt geschenk daalt van boven neer van de Vader der lichten (Jak. 1:17). Gelukkig zijn de armen van geest. Gelukkig is hij die

weet dat hij voor de Heere een arme bedelaar is (Matt. 5:3). Wij bezitten niets en wij zijn tot niets goeds in staat, daarom moeten wij alles van God afsmeken.

Het is ook terecht dat wij bidden, omdat wij *verlosten* zijn. Wij behoren niet alleen tot het Koninkrijk van God, we zijn geroepen mee te werken aan de uitbreiding ervan. Dat gebeurt o.a. door het gebed. Moge Uw Koninkrijk komen (Matt. 6:10). Het Koninkrijk komt niet door een legermacht, en ook niet door menselijke middelen waarmee wij anders werken, maar door Zijn Geest (Zach. 4:6). Laten wij onze handen en ook ons harten opheffen tot God in de hemel (Klaagl. 3:41). Bidden leert ons dat wij in onszelf onwaardig zijn, en dat is een heilzame les voor trotse mensen zoals wij. Terwijl wij ons in het gebed richten op Gods rijkdommen, erkennen wij onze eigen nietigheid. Dit is onze toestand als christenen: wij zijn leeg van onszelf en voortdurend aangewezen op hulp van boven. Zodat de Heere ons kan geven, wat wij in onszelf niet hebben. Wij zijn alleen rijk in Christus. Daarom is het gebed heilzaam. Als wij als schepselen God bewonderen, vernederen wij ons tot het niveau waar wij thuishoren. Dat is in het stof. De oorzaak van ons falen is vaak dat de verborgen omgang ontbreekt met de Heere God.

De glorieuze hemelvaart van Christus

Lukas 24:50-53; Handelingen 1:1-11

Onze Heere Jezus Christus had met Zijn discipelen over Zijn dood, opstanding en hemelvaart gesproken. De Vader bevestigde door de hemelvaart alles wat Christus op aarde had verricht. Jezus wist van te voren wat er met Hem zou gebeuren. Hij wist dat Hij Gods toorn moest dragen (2 Kor. 5:21). Hij wist dat Hij zou opstaan uit de doden en dat Hij zou teruggaan naar de Vader (Joh. 6:62; 7:33; 14:3-4, 28; 16:5; 17:4; Hebr. 12:2).

Zijn vreugde lag in het feit dat Hij een eigen gemeente zou krijgen, die Zijn bruid maar ook Zijn lichaam is (Ef. 1:20-23; Openb. 19:7). Zoals Adam een beeld van Christus is (Rom. 5:14), zo is Eva een beeld van de gemeente (Gen. 5:2). Mannelijk en vrouwelijk schiep God hen in het begin. Hij zegende hen ook en gaf Adam en Eva de naam 'mens', niet mensen. Zo zijn wij als gemeente één met Christus, en vast met Hem verbonden (1 Kor. 6:17).

Terloops nog dit: de discipelen krijgen de belofte dat zij straks bij Hem mogen wonen (Joh. 14:3-4). Dit toont mij dat zij echt in Hem geloofden. In Johannes 7:36 wordt tegen ongelovige Joden gezegd dat zij *niet* kunnen komen waar Hij nu is. Dit weerlegt de leer van de alverzoening en ook de leer dat de Joden reeds behouden zijn. De

kern van ons geloof is de opstanding. Paulus noemt de hemelvaart als einddoel van het leven van de Heere Jezus (Fil. 2:6-11). Er was mogelijk ook een geestelijk lied in de gemeente, dat de hemelvaart noemde (1 Tim. 3:16).

Wat mij opvalt in Lukas 24:52, is dat de discipelen zich verheugden met grote blijdschap. Zij verheugden zich, hoewel Jezus van hen heenging. Wat is er veranderd? Voorheen waren zij verward, of zij waren het niet met Hem eens (Matt. 16:22). Maar zij begrijpen nu alles wat Jezus hun al die tijd had gezegd.

Er zijn wel vier redenen, waarom zij zo blij zijn in Jeruzalem. In het begin van Lukas vinden wij in Jeruzalem een haast dode religie, en in de tempel een ongelovige priester, Zacharias. Dit is nu totaal anders. Het evangelie begint in Bethlehem met aanbidding, en het eindigt ook met aanbidding!

1. De discipelen zijn blij, want de Heere Jezus is op de bestemde plaats aangekomen. Veertig dagen lang verscheen Hij en verdween weer met duidelijke tekenen, zodat zij overtuigd werden van Zijn lichamelijke opstanding. Dat is het hart van het evangelie voor ons. Christus sprak ook met hen over het Koninkrijk (Hand. 1:3). Na 40 dagen is hun training voorbij en de Heere Jezus gaat vanaf de Olijfberg omhoog. Zonder veel ophef verdwijnt Hij. De wolk maakte hen blij, want dit was het teken van de aanwezigheid van God. De wolk ging met Israël mee in de woestijn, en de wolk verscheen op de berg van de verheerlijking. Jezus kwam van de Vader en Hij keerde terug naar de Vader. De Vader ontving Jezus in de wolk. Waar de wolk is, daar is de Heere God.

Dit was de eerste keer sinds Adam uit het paradijs was verwijderd, dat er weer een Mens in Zijn directe aanwezigheid kon komen (Rom. 5:14). De tweede Adam keerde terug als Mens naar de hemel (1 Tim. 2:5). Als Mens is Jezus de Eerste onder vele broeders (Hebr. 2:11, 17). Daarom mogen de gelovigen daar ook naar toe. Daar is Hij al op de plaats van autoriteit en macht. Hij is nu onze Advocaat, onze Voorspraak (1 Joh. 2:1). Hij bidt voor ons, tegenover de aanklager van de broeders.

2. De volgende reden waarom ze blij zijn, is omdat de Heere Jezus hen *zegt*. Hij gaat niet terug naar de hemel met gebalde vuisten, omdat het volk Hem had afgewezen. De goddelijke zegen is belangrijk, dat weten wij uit het leven van Jakob. Hij had er alles voor over om die zegen te krijgen. De zegen kon ook niet teruggenomen worden. De vloek is voorgoed verdwenen op het kruis (Gal. 3:13). Wij die geloven, zijn nu gezegend met alle geestelijke zegening in de hemelse gewesten (Ef. 1:3; 2:6-7).

Zegeningen waren Christus' laatste woorden. Al die beloften van eeuwige genade, redding, troost, vrede, zorg en liefde! De Heere Jezus zegt als het ware: Ik ga naar de hemel om Mijn beloften aan jullie waar te maken. Zij begrijpen het eindelijk. Alles wat Hij hun had gezegd, is nu ook volbracht!

3. De derde reden waarom ze zo blij zijn, is omdat Jezus hun de belofte van de Vader gaf: de Heilige Geest, de Trooster (Hand. 1:4, 8). Tijdens Zijn rondwandeling met de discipelen was Jezus alleen op de berg, en de discipelen waren met een boot op het meer (Matt. 14:22; 17:14). Op de berg van de verheerlijking waren er negen discipelen in het dal zonder Hem. Jezus was tijdens Zijn rondwandeling hier

op aarde maar op *één plek tegelijk!* Hij had tegen de discipelen gezegd dat het beter was dat Hij heenging, omdat Hij dan de Heilige Geest kon sturen om in hen een fontein van levend water te zijn (Joh. 16:7; 7:39).

4. De vierde reden dat zij blij zijn, is omdat de Heere Jezus ook op die manier terugkomt (Hand. 1:11). Zoals Hij omhoog voer van de Olijfberg, zo zal Hij ook weer verschijnen. Dit zeggen de engelen hier tegen hen. En dit zal gebeuren op diezelfde berg (Zach. 14:3-4). En iedereen zal Hem dan ook zien (Openb. 1:7).

Conclusie: de cirkel van Zijn eerste komst is nu rond. Zijn werk is volkomen volbracht. De Vader verheerlijkt Zijn Zoon en heeft dat bewezen door Zijn hemelvaart. De beperkingen van de aarde zijn voorbij. Jezus zit als Mens in Zijn troon. Hij heeft de Heilige Geest gezonden. Zijn eigen leven is nu in iedere gelovige. Hij heeft de verspreiding van het evangelie nu aan ons toevertrouwd (Hand. 1:1, 8).

In het leger mag je nieuwe orders aannemen, als de vorige opdracht is vervuld. Jezus heeft de duivel overwonnen op het kruis (Gen. 3:15; Kol. 2:15; 1 Joh. 3:8). Hij is het Hoofd van Zijn eigen gemeente, die nu nog hier op aarde is (Ef. 1:20). Hij heeft geestelijke gaven geschonken aan alle leden van de gemeente (Ef. 4:11). Hij heeft de discipelen in staat gesteld Gods Woord op schrift te stellen (Joh. 16:13). Hij is na de hemelvaart Zijn werk begonnen als Hogepriester (Hebr. 4:14). Hij is de Hogepriester die mocht gaan zitten in het hemelse heiligdom. Hij bereidt nu een woning voor ons. Hij wacht op het moment dat alle knie zich voor Hem zal neerbuigen (Fil. 2:11).

Jezus zal ons eeuwig eraan herinneren dat Hij gedood is (Openb. 5:6). Zoals Simeon eens aanbad na Zijn geboorte, zo aanbidden de discipelen nu bij Zijn hemelvaart. Een teken van hun oprechte toewijding is hun gehoorzaamheid, zoals wij die zien in het boek Handelingen.

Johannes ging pas schrijven toen hij al oud was

Genesis 1:1; Johannes 1:1, 14; Efeziërs 1:4

De bovengenoemde verzen in Gods Woord spreken over het oorspronkelijke begin en de grondlegging van de wereld, maar ook over de vleeswording van het Woord. Het is duidelijk dat Jezus volkomen Mens is en tevens volkomen God is (Kol. 1:16).

Waarom wordt Hij in de Bijbel het Woord van God genoemd? Zonder mijn woorden kunnen jullie mijn gedachten niet begrijpen! Hoe dichter je bij Jezus komt, des te eenvoudiger je wordt en de houding van een kind kunt aannemen. Het Licht is sterker dan de duisternis: die moet wijken voor het Licht. In het Oude Testament hadden de mensen al het licht van Gods Woord. In het Nieuwe Testament is Jezus het eeuwige Woord en het waarachtige Licht. Allen die uit God zijn geboren en Hem hebben aangenomen, hebben Zijn leven en Zijn licht nu in zich (Joh. 1:12-13).

Genade en waarheid zijn door Hem verschenen (Joh. 1:17). Die begrippen kun je misschien vergelijken met een lichaam van vlees en beenderen. Het geraamte is dan de waarheid, en het vlees is de genade. Zij horen bij elkaar! De Heere wil ons balans geven. Als jij sterk bent in de *waarheid*, dan ontmoet je mensen met *genade*. Paulus had Barnabas naast zich, en Zacharia had Haggai naast zich. De wet

leidt ons naar het verleden, de genade brengt ons naar de toekomst. Johannes schrijft ook over de toekomstige dingen in het laatste boek van de Bijbel.

Er zijn vijf boeken in het Nieuwe Testament, die beginnen met de belofte van de doop met de Geest (Matt. 3:11; Mark. 1:8; Luk. 3:16; Joh. 1:33; Hand. 1:5). Er zijn twee manieren om gedoopt te worden: in water en met de Geest. De ene is in de rivier, de andere onder de waterstromen van boven. Maar altijd is de houding van nederigheid nodig, want de Heere God woont in de hoge hemel en bij de verbrijzelden van hart (Jes. 57:15).

De boodschap van de Heer en van de apostelen is: Kom en zie (Joh. 1:40, 47). De boodschap van het Oude Testament was: Kom en luister. Toen Mozes van de berg neerdaalde, kwamen de mensen om te luisteren. De boodschap van het Nieuwe Testament is om het heil in Christus te komen zien en te ervaren: Kom en zie! In het Oude Testament was de boodschap het belangrijkste. In het Nieuwe Testament ligt de nadruk op ons leven, en dit geldt voor elk gebied van het publieke en privé leven. De wereld moet zien wat het evangelie in ons bewerkt. In India werd een kaartjesverkoper gelovig door de houding van een passagier.

Het getuigenis van Nathanaël is iets waarnaar ik verlang: het was transparant en eerlijk (Joh. 1:48-50). Het Nieuwe Jeruzalem is zuiver goud, als doorzichtig glas (Openb. 21:11, 21). Aan het einde van je mogelijkheden moet je eerlijk zijn. Jezus deed Zijn wonder door middel van de dienstknechten. Hij deed het wonder, zij deden wat eenvoudig te doen was. Zij zorgden voor water, Hij veranderde het

in wijn. Jezus maakte later ook een gesel, een zweep van touwen, om de tempel te reinigen (Joh. 2:13-17).

De Heere Jezus openbaarde waarheid én genade, licht én liefde in Zijn leven op aarde. In de brieven van Johannes zien we het nieuwe leven werkzaam in de Zijnen. Het gaat om goddelijk licht, leven en liefde in ons hart en leven. Dag en nacht was Johannes beschikbaar als discipel van de Heer om later ervan te kunnen getuigen. Hij spreekt ook over het water van het Woord. De nieuwe geboorte is uit water en Geest (3:5). De Geest is in ons een fontein van water dat springt tot in het eeuwige leven (Joh. 4:14). En ook een rivier van water die uit ons binnenste stroomt (Joh. 7:37-39).

De manier om te evangeliseren is heel belangrijk: niet veroordelend, maar reddend (Joh. 3:17). Jezus kwam niet terug op het pijnlijke onderwerp dat Hij aanroerde tegenover de Samaritaanse vrouw, maar Hij ging door om over aanbidding te spreken (Joh. 4:23). In Johannes 5 zien we een mens die achtendertig jaar ziek was geweest (Joh. 5:5; vgl. Deut. 2:14). Deze 38 jaar staat voor het regime van de wet, want in die 38 jaar stierven alle Israëlieten in de woestijn. Jezus wist dat de zieke aan het eind van zijn 'eigen ik' was gekomen en Hij plaatste hem op de grondslag van de genade; toen werd hij gered.

Alleen de prediking van Gods genade brengt hoop en vrede

Johannes 1:17

De wet is door Mozes gegeven. God gaf die op de berg Sinaï, en de wetgeving getuigde van een afstand tussen God en mens. Maar de genade en ook de waarheid zijn door Jezus Christus geworden. Dat spreekt van Zijn Persoon, de Zoon van God, die naar ons is toegekomen.

Het christelijke leven berust helemaal op het volbrachte werk van de Heere Jezus. De wet staat voor verdiende gunst. Als iemand de geboden volledig gehoorzaamde, werd hij gezegend. Maar genade is onverdiende gunst. Christus gehoorzaamde God volledig en wij worden alleen gezegend door in Zijn volbrachte werk te geloven. Het is fantastisch om je eigen inspanningen op te geven en het werk en de Persoon van de Heere Jezus te omhelzen. Heerlijk om te zien dat de rechtvaardige door het geloof mag leven (Rom. 1:11, 17; 5:17). De duivel haat het evangelie van God, d.i. het evangelie van Zijn genade, omdat de genade dan heerst in dit leven – en dan heerst hij niet.

Genade is Gods onverdiende gunst en ze is verbonden met de waarheid in Christus. In Romeinen 6:14 en 11:6 vinden we twee prachtige definities van de genade. Zoals wij mensen niets kunnen toevoegen aan een kunstwerk als ‘De Nachtwacht’, kan men evenmin

iets toevoegen aan Gods genade en aan Zijn werk. Er is niets zwaks aan de genade, want de Heere regeert op Zijn genadetroon (Rom. 3:25). Onder de wet ligt de last om te presteren bij onszelf, maar onder de genade ligt die bij de Heere Jezus. Want Hij heeft alles volbracht in Zijn leven en op het kruis.

Het hoogtepunt van de zeven feesten van de Heere was het Loofhuttenfeest. De Heere gaf het volk niet alleen de wet, maar ook de zeven feesten. Bij drie van die feesten moest het volk naar Jeruzalem reizen (Deut. 16:16). De nadruk bij het Pesachfeest ligt op de vrede met God (Rom. 5:1). De nadruk bij het Pinksterfeest valt op de kracht van God (Hand. 2). De nadruk bij het Loofhuttenfeest valt op de volledige en blijvende rust van God. Elk feest wijst op de Heere Jezus en Zijn volbrachte werk (Kol. 2:16-17).

Het Loofhuttenfeest is het laatste feest. Men zit in een loofhut en kijkt erop terug hoe de Heere voor Zijn volk heeft gezorgd gedurende de woestijnreis. Zo zou ik het ook aan Joden willen vertellen. Toen God de Israëlieten van de slavernij in Egypte had bevrijd, gaf Hij niet onmiddellijk de wet. Hij verlost hen niet, omdat zij zich aan de tien geboden hadden gehouden – die waren er toen nog niet. De Israëlieten konden het land Egypte verlaten *door het bloed van het paaslam*.

De reis van het volk Israël van Egypte naar Kanaän verliep in twee fasen. De eerste fase tot aan de berg Sinäi getuigde van Gods rijke genade. We zien hier dat de Heere niet één keer negatief reageerde op hun gemor, maar hen telkens zegende en aan het aan de deurposten gestreken bloed van het lam dacht. Klagen en mopperen is zonde (Ex. 14:10-12), maar hoe reageerde de Heere? Hij opende de

Schelfzee. Hij maakte het bittere water zoet (Ex. 15:23-25). De Heere liet brood voor hen uit de hemel regenen (Ex. 16:2-4). Ze noemden het waardeloos brood, maar er werd niemand ziek van (Num. 21:5). De Heere liet het water uit de rots stromen (Ex. 17:3). De zegeningen en gunstbewijzen die zij in die periode ontvingen, waren niet afhankelijk van hun eigen gehoorzaamheid. De Heere was trouw aan Zijn genadeverbond, dat Hij voorheen met Abraham had gesloten (Ex. 15:14).

Ik lees in deze periode van Egypte tot aan de Sinaï ook niets over mensen die stierven. Maar er gebeurde iets tragisch aan de voet van de berg Sinaï. Ze zeiden uit één mond: *Wij* zullen alles doen wat de Heere heeft gesproken (Ex. 19:8). Daarmee zeiden ze: Tot het uitvoeren van alles wat de Heere vraagt, zijn *wijzelf* in staat. Ze zeiden met zoveel woorden: Heere, stop maar om ons te zegenen op grond van Uw goedheid en genade; begin ons maar te beoordelen en te zegenen op grond van onze eigen gehoorzaamheid. Het verbond van Abraham, dat gebaseerd was op Gods genade, veranderde in het verbond van de Sinaï, dat gebaseerd was op Gods wet.

De Heere zei tegen Mozes dat hij het volk moest opdragen niet in de buurt van de berg te komen. Wie zich op de berg waagde, moest ter dood gebracht worden (Ex. 19:12). De Heere veranderde van houding, omdat de mensen op hun eigen kracht vertrouwden en een verbond aangingen dat op gehoorzaamheid berustte. Omdat ze op basis van hun eigen gedrag beoordeeld wilden worden, gaf de Heere hun toen de tien geboden. Hij zou hen zegenen, als ze Zijn wetten in zijn geheel zouden gehoorzamen, en hen vervloeken als ze dat niet zouden doen (Jak. 2:10).

Het werk van het vlees begon zich te manifesteren. Ze braken het eerste gebod direct al en dansten rond een afgod, een gouden kalf (Ex. 20:3; 32). Dit is heel tragisch. Laten wij nooit opscheppen dat wij de wet wel zouden kunnen houden. Vanaf dit moment stierven er veel Israëlieten, zodra ze maar mopperden en klaagden. Daarom wordt de wet van Mozes de bediening van de dood en de veroordeling genoemd (2 Kor. 3).

Het goede nieuws is dat we niet langer onder het verbond van de wet zijn. De Heere Jezus heeft de wet vervuld en door Zijn dood zijn wij vrijgemaakt van de wet. De genade heeft gedaan wat de wet niet kon doen. Er ontbreekt volgens de wet altijd wel één ding. Niet voor niets staan de geschiedenis van de rijke jongeling en die van Zacheüs dicht bij elkaar (Luk. 18 en 19). Als wij de Heere Jezus in genade zien handelen, dan ziet Hij bij ons graag geloof.

De Heere toonde echter direct ook Zijn genade jegens Zijn volk door de bouw van de tabernakel. Hij begon met de ark van het verbond, dat was de ontmoetingsplaats tussen God en mens. David werd een man naar Gods hart genoemd, en hij wist dat de Heere hem liefhad (1 Kron. 28:4). Zijn geheim was dat hij de waarde begreep van de ark van God (Ps. 132). De wet, de bloeiende staf en het manna waren allemaal in de ark. Ze spreken van menselijke rebellie. Als je even ernaar keek, stierf je (1 Sam. 6:19). De ontmoeting met de Heere Zelf is bij het verzoendeksel, dat spreekt van Christus en Zijn verzoeningsbloed (1 Joh. 2:2).

De gouden sierlijst op het verzoendeksel was een gouden kroon, en dit spreekt van Zijn majesteit, glorie en koningschap. Dit brengt ons ook naar onze eigen toekomst. We geloven dat de Heere Jezus

onze genadetroon is. Hij behoort nu te regeren in ons hart, en Hij zal straks regeren als de majestueuze Koning (Zach. 14:16). Met die gedachte vierde de Heere Jezus ook het Loofhuttenfeest, en Hij wees op Zichzelf als de vervulling ervan. Het levende water van Zijn Geest, die Hij zou uitstorten, zou gaan stromen (Joh. 7:38).

Leven met geopende handen

Het is een zegen om zelf niets te hebben en met geopende handen te leven. Als Hollander ben ik als het ware geboren met gesloten handen. De Heere Jezus heeft mij geleerd om ze te openen. Leven met geopende handen is een grote zegen!

1. De zegen om geen eigen reputatie te zoeken

Jezus drong Zich niet op, bijvoorbeeld toen Hij het wonder op de bruiloft te Kana had verricht. De bruidegom kreeg daar toen de eer. Het was wijs dat ze Jezus hadden uitgenodigd. De zegen om niemand te zijn, is dat we ervan bevrijd worden steeds belangrijk te willen zijn. De Heere Jezus vernederde Zichzelf tot een Slaaf en Hij leefde daardoor nooit onder de druk om Zijn naam hoog te houden. Hij heeft hier op aarde nooit geroepen: Weet je wel dat Ik Gods geliefde Zoon ben! Die uitspraak kwam van de kant van Zijn Vader (Matt. 3:17). Wij zijn gekocht en betaald, dus wees geen slaven van mensen (1 Kor. 7:23). We raken soms zo gevangen door het verlangen om goedgekeurd te worden door de mensen, dat we het belangrijk vinden wie wijzelf zijn en onze eigen naam hoog willen houden. Wij zijn dan op onszelf gericht en kunnen geen dienstknechten van Christus zijn. Het gaat echter om de reputatie van Zijn Persoon, in en door ons! De Heere Jezus wist ten diepste dat Hij de geliefde Zoon was. Wij die geloven zijn net zo geliefd (Joh. 17:23b).

2. De zegen om geen eigen bediening te zoeken

De vreugde hiervan is dat we ons geen zorgen hoeven te maken over het voldoen aan menselijke maatstaven en wensen. De inhoud van ons werk is niet de maatstaf voor ons succes. De Heere Jezus is het, die alles in en door ons bewerkt. De bediening is aan ons gegeven vanuit de hemel en het is Zijn werk. Als onze bediening van Hem is, kan niemand die stuk maken. De Heere heeft ervoor gekozen om mensen die stof zijn te gebruiken in Zijn plan, zodat Hij alle eer krijgt. Laten we blij zijn dat we een Vader in de hemel hebben die ons niet nodig heeft, maar die ons wel wil gebruiken. Wij hebben geen God die ons nodig heeft, maar ons eigenlijk niet wil gebruiken. De kern van onze bediening is, dat we dienen als uit kracht door God verleend (1 Petr. 4:11). Wij zijn als het ware buizen, die open zijn aan twee kanten en leeg van binnen. Zo kan God ons vullen en het levende water door ons heen laten stromen. Niemand is onmisbaar voor God, maar God is onmisbaar voor ieder mens. De Heere Jezus is onze hemelse Timmerman, en Hij gebruikt die hamer die het dichtst bij ligt. Als één van Zijn hamers ben je gewoon wel altijd beschikbaar.

3. De zegen om geen eigen bezittingen te zoeken

Wij hebben niets op de wereld meegebracht; wij kunnen er ook niets uit meenemen (1 Tim. 6:7). Ik zeg niet dat bezit of geld verkeerd is. Wij hebben het iedere dag nodig. Maar het is verkeerd als je denkt dat het van jezelf is! Alles komt van de Heere en is ook voor Hem. De zegen om niets te bezitten, betekent ook dat we niets kunnen verliezen. Job was rijk, maar het bezit had hem niet in zijn greep.

De Heere noemt ons vreemdelingen hier op aarde, en wij moeten stoppen te doen alsof wij vaste bewoners zijn. De ogen van Abraham waren gericht op de hemelse stad.

4. De zegen om geen eigen macht te zoeken

De Heere Jezus zei: Zonder Mij kunt u niets doen (Joh. 15:5). Als mensen hebben we niet de macht om iets voor de eeuwigheid te bewerken. Deze ontdekking is een zegen, omdat het ons in de juiste verhouding brengt tot de Heere. Hij wil Zijn leven door ons heen openbaren. Wij zijn vaak geneigd om anderen te veranderen en over hen te beschikken. Maar wij zijn niet de vierde persoon van de Drie-eenheid! Het feit is dat wij met Christus gestorven, begraven en opgestaan zijn. Wat betekent dat eigenlijk? Het betekent als een gestorvene te zijn (Rom. 6:7-11). Doden zijn onbruikbaar, daarom begraven wij hen. Een dode heeft leven nodig. De Heere Jezus is dood geweest en weer levend geworden, en alleen Hij kan leven en overvloed aan ons geven. Jezus zei: Volg Mij. Als wij Hem volgen, horen wij steeds weer opnieuw zeggen: Ik kan niets uit Mijzelf doen (Joh. 5:19, 30). De volgelingen van de Heere Jezus die het meest deden, waren zij die alles van Hem verwachtten en zeiden: Voor dit probleem (...) heb ik Jezus. De revolutie van Paulus was het geruilde leven. Hij spreekt meer dan 130 keer over het feit dat de Heere Jezus voor hem stierf, om in hem te wonen en door hem te leven. Als hij verslag uitbrengt, zegt hij niet wat hij heeft gedaan, maar wat God door hem had bewerkt (Hand. 14:27). Het is de vrucht van de Geest, en niet de vrucht van Paulus. Omdat Hij in ons woont, wordt het onmogelijke realiteit.

5. De zegen om niet het 'eigen ik' te zoeken

De zegen van het niet zoeken van het eigen ik, is dat wij vrij zijn ten opzichte van onjuiste kritiek van anderen. Zodra wij ons gaan bezighouden met onze eigen 'geestelijkheid', zijn wij vleeselijk bezig en per definitie niet geestelijk. Dit soort zelfbewustzijn komt voort uit het idee van eigengerechtigheid. Wij moeten tevreden zijn met de Persoon van de Heere Jezus, maar nooit genoeg nemen met de staat van onze geestelijke groei. Alle echte heiligheid is alleen het gevolg van een goede relatie met de Heere Jezus. Wanneer de Wijnstok vrucht draagt door de ranken heen, merkt de rank het pas het laatst. De rank is vooral bezig met het contact met de Wijnstok, waaraan de rank zijn leven ontleent. De persoon die de meeste geestelijke invloed op ons heeft, is zich daarvan het minst bewust. En dat vanwege het simpele feit dat hij bezig is met de Persoon van Jezus Christus, in plaats van met zichzelf (2 Kor. 6:8-9). Wij blijven de Heere trouw, ook als anderen ons minachten of juist hoogachten, als zij ons prijzen of juist bekritisieren. Wij zijn eerlijk, ook al noemt men ons leugenaars. De wereld negeert ons wel, maar God kent ons. Wij leven altijd op de rand van de dood, maar toch zijn wij springlevend. Wij hebben niets, maar genieten wel van alles. De I van ons IK moet buigen voor de C van Christus, anders wordt het de C van crisis.

6. De zegen om niet ons eigen recht te zoeken

Ik weet dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont (Rom. 7:18). De zegen om geen eigen gerechtigheid te zoeken, is dat wij ons niet anders voordoen dan wij zijn. Als er iets geestelijks

bij ons te vinden is, komt het voort uit de Heilige Geest en niet uit onszelf. Het is de vrucht van de Geest. Het is Gods specialiteit om iets te maken uit niets. Als wij zeggen: Ik weet dat in mij niets goeds woont, dan komen wij tot de ontdekking dat het goede dat in ons woont van de Heere Jezus is. Wij kunnen niet minder zijn dan niets. Elke poging geestelijk iets te zijn faalt, omdat het uit onszelf voortkomt. Als wij dit beginnen te begrijpen, zullen wij stoppen met onszelf anders voor te doen dan wij zijn. De zegen niets te hebben, is de ontdekking dat in de Heere Jezus alles te vinden is wat nodig is. De grootste ontdekkingen die ik als gelovige heb gedaan kwamen door mijn gebrokenheid. Wij zullen nooit weten dat de Heere Jezus alles is wat wij nodig hebben, totdat Hij alles is wat overblijft. Als ik niets ben, kan de Heere Jezus laten zien wie Hij is. Ons lichaam is Zijn tempel, waar Hij op de troon zit (1 Kor. 6:19). Ons leven met Hem die Wonderbaar is, zal vervuld zijn met wonderen. Wij zullen ten volle leven en vervuld zijn van hemelse vreugde. Met een geopend hart, geopende handen en een geopende Bijbel kom je bij de Heere Jezus terecht. En als wij Hem zoeken, geeft Hij ons een gezegend en kleurrijk leven. Als je dat Leven ook aan anderen gunt, vertel het Goede Nieuws dan zoveel als je kunt!

De mooiste verzen in het Nieuwe Testament over aanbidding

Johannes 4:20-23

Aanbidding vinden we acht keer genoemd in de geschiedenis van de Samaritaanse vrouw. Gelovigen zijn geroepen om de Heere te aanbidden en Hem alle eer te geven. Onze aanbidding moet in geest en waarheid zijn, dat betekent innerlijk, vanuit ons hart. En in overeenstemming met de waarheid die Jezus over Zijn Vader bekend heeft gemaakt.

De eerste keer dat het begrip aanbidding in de Bijbel voorkomt, vinden we in Genesis 22:5. In het boek Exodus zien we dat de aanbidding in de tabernakel centraal stond en geheel voor God bestemd was. Er was geen stoel in de tabernakel voor een dienstwerk, maar alleen het zich neerbuigen voor Hem. In Johannes 12 zien wij de toewijding van Maria, die de Heere Jezus haar volle aanbidding gaf.

Aanbidding is belangrijk, omdat Gods Woord er vol van is en het ons gebiedt (Ex. 20:3; 34:14). Het is het eerste gebod en daarom moet het een prioriteit voor ons zijn. De Heere gaf het volk een plaats om te aanbidden (Ex. 25:22). In totaal 243 verzen gaan over de tabernakel, en 31 verzen over de schepping.

Een soldaat begon volgens het boek Numeri op zijn twintigste jaar te dienen (Num. 1:3), de Leviet op zijn vijfentwintigste jaar (Num. 8:24), en een priester op zijn dertigste jaar (Num. 4:3). Het eerste offer in de offerdienst was het brandoffer: alles moest verbrand worden. Het was allereerst en alleen voor God (vgl. Deut. 12:5-6).

De psalmen zijn vol aanbidding: Kom, laten wij juichen voor de Heere (Ps. 95). De hemel is vol van aanbidding. De serafs roepen: heilig, heilig, heilig (Jes. 6). Paulus schrijft in Romeinen 12:1-2 over aanbidding na 11 leerstellige hoofdstukken. De reden dat de Heere ons gered heeft, is om Hem te aanbidden (1 Petr. 2:5-6). Aanbidding gaf de profeet een doorbraak in de hemelse gewesten (2 Kon. 3:15).

Onze toekomst wordt ook bepaald door wat en wie wij aanbidden. Er is aanbidding die aanvaard wordt, en aanbidding die niet aanvaard wordt (Jes. 42:8). We dienen een jaloers God, die Zijn heerlijkheid niet deelt met anderen!

Er zijn ook voorbeelden van verkeerde aanbidding (vgl. Rom. 1:21-23). Een atheïst aanbidt zichzelf (Job 31:24). Een ander aanbidt het goud, of zijn eigen kracht (Hab. 1:16). We zien in Leviticus 10 dat twee priesters tijdens hun inwijding vreemd vuur gebruikten en stierven. De ark moest op de schouders van de priesters gedragen worden (Num. 4:7; 2 Sam. 6:6). Maar het volk had hem op een kar gezet. De samenvatting van hun verkeerde aanbidding is *huichelarij*. Zij eren Mij wel met de lippen, maar hun hart is ver van Mij (Jes. 1:11-18; Hos. 6:4-6; Amos 5:21-27; Mal. 1:6-13; 4:1-6; Matt. 15:1-9; 23:23-25; Mark. 7:6).

De juiste houding in de aanbedding hebben zij die rein van handen en zuiver van hart zijn (Ps. 24:3-6). Als wij gered zijn, worden wij pas ware aanbidders (Hand. 18:7, 13; 24:14). Wij zijn niet gered om uit de hel te blijven, maar om de Heere te aanbidden. Paulus zegt tegen Felix: *ik aanbid God!*

Allen aanbidden, nadat zij bij Jezus zijn gekomen (Matt. 2:11; 8:2; 9:18; 14:33; 15:25; 28:9, 16; Joh. 9:31). Er zijn twee verschillende soorten mensen in de wereld: zondaars en aanbidders! Jezus aanvaardde aanbedding, en dat is het bewijs dat Hij Jahweh is.

Aanbidding is een plicht voor de christen

Johannes 4:23

De oproep om te aanbidden vinden we al in het Oude Testament. Het is goed en liefelijk om de Heere te loven en Zijn naam psalmen te zingen. Zo lezen we telkens de oproep: Loof de Heere. Of de vraag: Wie kan de machtige daden van de Heere uitspreken en wie kan Zijn lof doen horen? Een lofzang is passend voor ons (Ps. 92:2; 106:2; 147:1).

De eerste keer dat het woord aanbidden in de Bijbel voorkomt is in Genesis 22, toen Abraham in gehoorzaamheid aan God zijn enige zoon Izak ging offeren op de berg Moria (Gen. 22:4-5). Onze aanbidding op aarde is begrensd. Aanbidding gaat eeuwig door in de hemel.

Aanbidding is God iets aanbieden, maar het gaat niet om onszelf! Het gaat niet om je geld, je tijd, je energie, je capaciteiten, maar om je hart. De Heere wil alles zijn voor ons. Dat was de reden waarom de Heere het volk leidde in de woestijn (Deut. 6:5-6; 8:2; 16:16). En in het Beloofde Land moesten zij van thuis iets meenemen en niet met lege handen voor Gods aangezicht verschijnen. Aanbidding is God iets geven! De Heere Jezus zei tegen de Samaritaanse vrouw:

de Vader zoekt ware aanbidders. Wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid (Joh. 4:23-24).

Toen Jona in de vis de Heere ging aanbidden, kreeg hij antwoord en werd hij gered (Jona 2:9). Het gebed is vaak naar onszelf toe gericht, aanbidding is alleen voor de Heere. De Heere heeft ons voor Zichzelf geschapen met een vrije wil. Zijn verlangen is dat wij Hem eren. Alles is door Hem en ook vóór Hem geschapen (Kol. 1:16). De totale schepping is tot Gods eer, en zo is de natuur ook onze eerste bijbel (vgl. Ps. 19:1). De Heere ontvangt eer van de schepping. Alles wordt geacht Hem te aanbidden (Ps. 145:10). Al Uw werken zullen u loven, o Heere (Ps. 69:35; 89:6). Laat de hemel en ook de aarde Hem loven, de zeeën en al wat daarin krioelt. Daarom looft de hemel Uw wonderen (Neh. 9:6). Dit is de hoofdreden waarom de Heere alles heeft geschapen (1 Kron. 16:23-25). De schepping eert Hem.

Als gelovigen leren wij aanbidden door onze bewondering voor de Heere Jezus onder woorden te brengen (vgl. Joh. 9:36-38). Het is geen formele verplichting, maar we doen het uit vrije wil omdat we zo dankbaar zijn. Er is maar één Persoon aangenaam voor de Heere God, en dat is Zijn Zoon Jezus Christus! Wij zijn kinderen van God, en waar het hart vol van is, daarvan spreekt de mond (1 Joh. 3:1).

De Vader Zelf heeft u lief (Joh. 16:17). De Vader zoekt en verlangt naar aanbidders (Joh. 4:23). Het is zo bijzonder in de Bijbel te lezen waarnaar de Vader verlangt. Hij zoekt kinderen die Hem iets geven: de inhoud van hun hart. Aanbidding heeft ook te maken met de gesteldheid van het hart (Spr. 4:23). Je slaat gevoelens van aanbidding op in je hart (Ps. 22:26; 86:12; Hebr. 11:21). De Heere kijkt in ons hart. Geef mij uw hart, zegt de Heere God (Spr. 23:26). In Jezus is al

Gods welbehagen. Jakob eindigde zijn loopbaan op aarde, terwijl hij leunde op het uiteinde van zijn staf, in totale overgave en aanbidding! Hoe meer ik bezig ben met de Heere Jezus, hoe meer de Vader Zich verheugt!

God laat ons nog in de wereld, omdat Hij wil weten wat er in ons hart is (Deut. 8:2). Wij zijn nog op deze aarde, met het doel om vol te zijn van de Heere Jezus. Dat stralen wij uit! Het is heel goed zich af te vragen waar we iedere dag mee bezig zijn. Vanuit een leeg hart kunnen wij moeilijk de Heere God aanbidden. Er is maar één ding bij de Heere God aangenaam: alles wat tot eer van Zijn Zoon is. Ons hart moet zich blijvend vullen met Jezus. Dan stroomt het over, en dat is aanbidding! De Vader zoekt zulke aanbidders. Dit is een zaak voor iedere dag door onze bewondering voor Zijn schepping, en voor Zijn Zoon, de Heere Jezus.

Het navolgen van Jezus en de apostelen in de prediking

Johannes 5:39

Nu ik deze studie schrijf, kom ik net weer terug uit Israël en heb ik wat hieronder staat een week lang gebruikt om de harten van Joodse mensen te bereiken. De woorden van Filippus aan Nathanaël zijn het meest geschikt om het Joodse volk te overtuigen (Joh. 1:46). Filippus getuigt: 'Wij hebben Hem gevonden, over Wie Mozes in de wet geschreven heeft'. De nadruk ligt niet op wonderen om hun harten te bereiken, maar op de krachtige profetieën van het Oude Testament (Joh. 5:39). Nog een voorbeeld: Johannes 3:16 is het bekendste vers uit het Nieuwe Testament. Maar het is ook belangrijk om de twee voorafgaande verzen te lezen over het verhogen van de slang in de woestijn. Dit brengt de gedachten naar Israëls woestijnreis (Num. 21:4-9). Ook Paulus predikte niet alleen, maar kwam met harde bewijzen (Hand. 9:22).

De volgende strategie is om krachtige vragen te stellen, bijvoorbeeld de vraag naar de Godheid van Christus (Joh. 10:30). Ik en de Vader zijn één! Hiermee brengt Jezus hen naar Psalm 82:6. De Zoon van David is de Zoon van God. We lezen hierover in Mattheüs 22:41-43. Jezus communiceert zo om hen zelf na te laten denken (Ps. 110:1-4). De Heere strooit krachtig zaad in hun bedekte hart, zodat de bedekking afbrokkelt en het licht van de waarheid de ruimte krijgt.

De boodschap van Stefanus is ook een voorbeeld om Joodse mensen goed na te laten denken. De sleutel ligt in Handelingen 7:52: Wie van de profeten hebben de vaders niet vervolgd?

Bij het kruis van Christus wil je iedereen brengen (1 Kor. 2:2). Het kruis vertelt ons hoe de Heere over zonde(n) denkt. De enige weg voor de mens om aan de hel te ontkomen, is door de aanvaarding van het volbrachte werk van Jezus op het kruis – waar Gods gerechtigheid en Gods liefde elkaar hebben ontmoet. Dat is het allerbelangrijkste (1 Kor. 15:3-4). Het volgende is ook belangrijk, want Jezus is zowel het offer als de Hogepriester. De opstanding en de hemelvaart zijn cruciaal, omdat Jezus nu leeft tot in alle eeuwigheid en in de hemel voor ons bidt en pleit (1 Joh. 2:1). De zonde laat ons zeggen: Mijn wil geschiede. Maar Jezus zegt tegen Zijn Vader: Uw wil geschiede. Het mooiste leven is een leven dat 'Ja' zegt tegen God. Getuig daarom met profetische vrijmoedigheid (2 Kor. 5:11). Zo bewegen wij de mensen tot het geloof.

Nogmaals: niet de nadruk leggen op wonderen en tekenen, want die waren onsuccesvol. Denk aan die 40 jaar in de woestijn, toen zij dag in dag uit Zijn wonderen zagen. Denk aan de geschiedenis – het is geen gelijkenis – van de rijke man en de arme Lazarus. De kracht om te overtuigen ligt in hun eigen Schriften (Luk. 16:29-31). Dan wordt er een stukje bedekking weggehaald. We moeten de mensen stimuleren om zelf na te denken. Het is zo belangrijk om het levendmakende Evangelie ook te gaan zien vanuit het Oude Testament. Dat haalt de luiheid weg, want het is veel werk en studie. De beloning is dat je er een brandend hart van krijgt en Jezus met je meewandelt. Dit heb ik persoonlijk ervaren en dat gun ik iedereen.

Redding voor het Joodse volk

‘En het brood dat Ik zal geven, is Mijn vlees dat Ik zal geven voor het leven van de wereld’.

Johannes 6:51-59

Ik heb vaak in Nederland horen zeggen: Het spreekt vanzelf dat het Joodse volk naar de hemel gaat, want zij zijn door de Heere uitverkoren. Is dit juist of niet? Op dit moment bestudeer ik het evangelie van Johannes en ik spreek erover bij Trans World Radio. In hoofdstuk 6 zien wij dat de Heere Jezus begint met een grote menigte, maar overblijft met elf trouwe volgelingen. Hij stelt hen dan de uitdagende vraag of zij ook niet weg willen gaan. Ze hebben al zoveel discipelen zien vertrekken. Die gaan een veel aangenamer leven tegemoet dan het leven dat die elf kunnen verwachten! Moeten zij zich ook niet bij hen aansluiten? Zij zijn immers met zo weinigen overgebleven. Bij een minderheid te horen brengt toch altijd afwijzing en verachting met zich mee!

Dan horen wij opeens het prachtige antwoord van Petrus. Ik zou niemand weten, tot wie wij kunnen heengaan. Wie behalve U heeft woorden van eeuwig leven? Hieruit blijkt dat de Heere Jezus op Zijn Vader gericht is, en niet op de mensen. Jezus vermindert die menigte tot elf trouwe volgelingen.

Lees alstublieft dit gedeelte eerst in Johannes 6, dan wordt alles zo duidelijk! Jezus noemt Zijn Vader: de Levende Vader, om aan te geven dat Hij Zijn Leven met Zijn Vader deelt en één is met Zijn Vader. De Levende Vader heeft Zijn enige Zoon, de Heere Jezus gezonden. Daardoor is het leven van de Vader in Jezus zichtbaar geworden. Naar dat heerlijke model leeft iedere gelovige, die de Zoon 'eet' en in zich opneemt. Door de Zoon te 'eten' wordt het leven van de Zoon in de gelovige zichtbaar. De Heere Jezus is het brood dat uit de hemel is neergedaald. Dat is toch heel anders dan het manna destijds in de woestijn, want ondanks het eten van het manna zijn de Israëlieten allemaal gestorven. Het enige wat ons bewaart zodat de dood geen vat op ons krijgt, is het eten van de Heere Jezus als het brood dat uit de hemel is neergedaald. Dit betekent eeuwig leven ontvangen.

Het onderwijs van de Heere Jezus maakt duidelijk wat er in de harten leefde van al die discipelen die waren weggegaan. De meesten verweerden zich fel tegen Zijn radicale woorden. Een hard woord vonden zij het. Het was voor hen onverdraaglijk. Zo zijn er ook vandaag velen, die een soort Jezus willen aannemen naar hun eigen smaak maar niets willen weten van een Jezus die voor hen moest lijden en sterven om hun het eeuwige leven te geven en dan als volgeling van Hem het kruis dagelijks op zich te nemen. Die waarheid wijzen zij af en willen zij niet geloven! Maar er is niets van ons eigen vlees, dat tot enig nut is (Joh. 6:63). De Geest van de Heere Jezus maakt levend. Ieder mens is van nature dood! Alleen het geloof in de Heere Jezus schenkt ons Zijn leven en dat leven brengt ons in de hemel. Dat is de boodschap die wij prediken. Predik alle woorden van dit leven (Hand. 5:20). Bij het Pesachfeest staat het Lam centraal, en Zijn vergoten bloed.

Ik ben in Christus en Christus is in mij

Johannes 14:20

De woorden van de Heere Jezus zijn zo verbazend mooi. De Heere Jezus spreekt in de bovenzaal tegen de 11 discipelen, want Judas is weggegaan. Hij spreekt over hun leven na het kruis, na de opstanding en na de hemelvaart. Het gaat om de Pinksterdag, als de Heere Jezus met Zijn Geest in hen komt wonen. Het is het moment dat de Heere Jezus als het Hoofd een lichaam ontvangt, en de gelovigen een hemels Hoofd. En de Bruidegom krijgt Zijn bruid – zoals Eva eerst in Adam was, en later de bruid van Adam werd (Gen. 2:24; Ef. 5:31-32).

Het vers dat wij nu onder het vergrootglas zullen nemen is Johannes 14:20, waar wij lezen: ‘Op die dag zult u allen inzien dat Ik in Mijn Vader ben, en u in Mij en Ik in u!’ Ik ben in Christus en Christus is in mij. Dat is de heerlijke eenheid met Christus! De belangrijkste waarheid nu is, dat ik in Christus ben en Christus ook in mij is.

Door het geloof in de Heere Jezus hebben wij vergeving van zonden door het volbrachte werk van de Heere Jezus. Maar daar blijft het niet bij, want wij zijn van machtsgebied veranderd. Wij waren voordat wij tot persoonlijk geloof kwamen, verliezers en op weg naar de dood. Maar nu zijn wij overwinnaars en wandelen op de hemelse, eeuwige weg. Wij zijn geen verliezers meer, maar nu méér dan overwinnaars.

Het gedeelte dat ik benadruk, is het feit dat wij in Christus zijn. Door het geloof leven wij nu in eenheid met de Heere Jezus. Wij zijn één plant met Hem geworden, zegt Romeinen 6:5. De oceaan is in de emmer en de emmer is in de oceaan!

God is één en God is ook drie (Vader, Zoon, en Geest). De Heere God is liefde en Hij heeft ons lief van eeuwigheid (1 Joh. 4:8). Ik ben in Jezus (Joh. 15:4). Dat betekent: Hij is gestorven, ik ben gestorven. Hij is opgewekt, ik ben opgewekt. Hij is geliefd, ik ben geliefd. Hij is verhoogd, ik ben ook verhoogd (Ef. 2:6-7). Die waarheid wordt meer dan 100 keer beschreven in het Nieuwe Testament. Omdat wij in Christus zijn, daarom zijn wij absoluut veilig. Als de Vader naar ons kijkt, dan ziet Hij de totaal aanvaarde Zoon. Hij is aanvaard, ik ben ook aanvaard (Rom. 8:1; 9:1). Ik spreek de waarheid. Wij hebben de waarheid nu in ons wonen en wij worden door Zijn inwoning geleidelijk veranderd; en de Heere Jezus krijgt meer gestalte in ons (Gal. 4:19). Het is de veiligste plaats in het universum.

Het is niet gemakkelijk. Het is een geopenbaarde verborgenheid (1 Kor. 13:12). Denk aan een vliegtuig. Welke relatie heb ik nodig om te komen waar ik heen wil? Heb ik er wat aan om onder het vliegtuig te zijn, of ervoor of erachter, of door het vliegtuig geïnspireerd te zijn. Ik moet **in** het vliegtuig zijn. Wat er dan met het vliegtuig gebeurt, dat gebeurt ook met mij. Alles wat waar is van Hem, is ook waar voor mij. Hij stierf, ik stierf. Hij is opgestaan, ik ben opgestaan. Hij is geliefd, ik ben geliefd. Hij is gezeten in de hemel. Ik ben daar ook met Jezus gezeten (Ef. 2:6-7). Wij moeten er wel wat voor doen voordat wij in het vliegtuig zitten, maar dan kunnen we rusten en onszelf eraan overgeven. Wij moeten dat wel in het geloof omhelzen als een

feit, rustend in Zijn volbrachte werk en Zijn volledige aanvaarding van ons.

Dan is er een leven vol geestelijk avontuur voor ons bereid. Het betekent niet dat wij stoppen om te zijn wie wij zijn. Wij houden ons karakter, maar wij leven onder de invloed van de inwonende Heiland (Kol. 1:27). En wij zijn ertoe geroepen om constant met Zijn inwonende leven gevuld te zijn (Ef. 5:18). De Vader en de Zoon zijn één, maar toch verschillend. Denk aan een sleutel en het slot. Man en vrouw zijn één vlees, maar zij houden wel hun persoonlijkheid! In Christus worden wij veranderd naar Zijn heerlijk beeld (Rom. 8:29).

Alles is 'in Jezus'. Wij waren in Adam en geestelijk dood (Rom. 5:19-20). Wij zijn nu in Christus en wij zijn veranderd van locatie. We waren op de weg die leidt naar de dood. Nu zijn wij op weg naar de heerlijkheid en van machtsgebied veranderd (Kol. 1:13).

Wij zijn ook verzoend met God (2 Kor. 5:18-19). Er was eens iets samen, maar er is een breuk ontstaan. Maar als gevolg van Jezus' dood en opstanding is er weer herstel bewerkt en zijn wij een nieuwe schepping geworden (2 Kor. 5:17). Dit is het geloof van de hemel: het Lam dat geslacht is, staat in de heerlijkheid (Openb. 5:6)! Zo is het ook met de schepping, die in barensnood is, maar verlost wordt (2 Kor. 3:18). Wij leven in een proces van genezing, zodat alles weer op de juiste plaats komt; en uiteindelijk krijgt de Heere Jezus gestalte in ons (Gal. 4:19). Wij zijn een deel van Gods verzoenende, genezende werk (Rom. 8:22). Ook Zijn eigen schepping zal eens geheel hersteld worden. Wij zijn een deel ervan, want Christus is in ons. Ieder die tot persoonlijk geloof in de Heere Jezus komt, heeft ook een effect op de kosmos (1 Kor. 15:22).

Er is een vraag die je jezelf kunt stellen en dat is: Hoe dicht voel ik mij bij God? Onze emoties kunnen ons zelfs vertellen dat wij ver van God verwijderd zijn. Een betere vraag is: Hoe dicht ben ik bij God. Christus woont nu in mij. Deze geloofswaarheid begint in het hoofd. Dan gaat het naar je hart en door naar je handen. Wij moeten voortaan denken vanuit onze positie. Mijn leven wordt niet langer meer geregeerd door de omstandigheden, maar wel door mijn positie. Ik ben als gelovige in Christus, en Christus woont in mij door Zijn Geest. Dit is het grootste wonder van het hele universum (Rom. 8:39). Niets kan ons verwijderen van de Heere God. Wij zijn veilig en wij zijn geliefd, net zoals de Vader Zijn geliefde Zoon liefheeft (Joh. 14:23). Laat mij nu afsluiten met Psalm 40:1-3. Zolang heb ik de HEERE verwacht en Hij boog Zich naar mij toe; en Hij hoorde mijn hulpgeroep. Hij tilde mij op uit een kuil vol kolkend water, uit modderig slijk. Hij zette mijn voeten op een rots en Hij maakte mijn schreden vast. Dat is pas leven!

Zoals de emmer in de oceaan is, zo is de oceaan ook in de emmer. Zoals Hij is, zijn wij in deze wereld (1 Joh. 4:17b). Dit vers heb ik altijd met verbazing gelezen. Ik moest dit net zoals de zekerheid van de vergeving van de zonden aanvaarden in het geloof. De oceaan is in de emmer. De Heere Jezus woont met Zijn volheid in de gelovige!

Ik zal enkele goede vruchten van dat omgeruilde, vernieuwde leven beschrijven (Gal. 2:20). Hier vind je bijzondere woorden als gevolg van de inwoning van de Volmaakte! In de Heere Jezus Christus zijn wij volledig veilig!

1. U bent gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God (Kol. 3:3).

2. In de Heere Jezus Christus zijn wij volledig geliefd. Wij zijn begenadigd in de Geliefde (Ef. 1:6).
3. In de Heere Jezus worden wij volledig veranderd naar Zijn beeld (Rom. 12:1-2). Word niet aan de wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw denken. Veranderd worden gebeurt in de Bijbel in het verleden, het heden en de toekomst (2 Kor. 5:17).
4. Als iemand in Christus is, dan is hij of zij een nieuwe schepping. Dit gebeurt bij de geboorte van boven, als wij tot persoonlijk geloof komen. Wij worden veranderd naar Zijn beeld en gaan van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt (2 Kor. 3:18). Dit gebeurt als wij luisteren naar Gods Woord en het ook gehoorzamen. Dan zijn wij in de avond meer zoals Jezus dan in de morgen. Dat is nu ons dagelijkse avontuur!
5. Wij zullen veranderd worden (1 Kor. 15:51-52). Dit ligt nog in de toekomst, als wij Jezus ontmoeten. Wij zullen zijn zoals Hij is (1 Joh. 3:2b). Wij weten dat als Hij geopenbaard wordt, wij Hem gelijk zullen zijn. Wij zullen Hem zien zoals Hij is!
6. Hetzelfde idee is dat iedere ware gelovige qua positie heilig is. Paulus schrijft aan de heiligen, niet aan de zondaren (1 Kor. 1:2). Dat betekent dat wij nu recht staan voor de Heere God, en aanvaard zijn door Hem (2 Kor. 5:21). Dat is het karakter van God (Hebr. 10:10). Het verleden is geregeld, als gevolg van het offer van het lichaam van Jezus! Geniet van die volledige rust, die wij nu in onze nieuwe positie ontvangen hebben.

7. Als de Heere Jezus terugkomt, dan zijn wij erbij. Want het heeft niets te maken met ons gedrag, maar het komt door wat Jezus in ons bewerkt heeft. Wij weten wel dat er van alles aanwezig is in ons, wat niet juist is! Vandaar dat er ook de dagelijkse heiliging nodig is. Maar met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden tot in eeuwigheid volmaakt (Hebr. 10:14). Het is fantastisch om langer met Jezus te wandelen. De binnenkant wordt nu steeds meer zoals Hij, en Hij krijgt gestalte in ons (Gal. 4:19). Daar stopt het niet bij. Eens zal ik volkomen heilig zijn, als ik Jezus zie van aangezicht tot aangezicht (1 Kor. 13:12a; 1 Joh. 3:2b). Het is zo goed om ook Romeinen 6-8 te bestuderen!

Het mandaat van de Heere Jezus na Zijn opstanding

Johannes 20:19

Wij vinden de discipelen in dit hoofdstuk angstig achter gesloten deuren, omdat ze bang zijn door de tempelpolitie gearresteerd te worden. Zij geloven nog steeds niet in Zijn opstanding, ook al is de Heere Jezus verschenen aan Maria Magdalena en aan Petrus (1 Kor. 15:5), alsmede aan de discipelen die naar Emmaüs gingen (Luk. 24:34). Deze twee ontvingen toen van de Heere Jezus de juiste Messiaanse uitleg van de Schriften. Het gevolg was dat zij allebei brandende en veranderde harten kregen.

De Heere Jezus openbaarde Zich telkens met de woorden: Vrede zij u! Jezus zei niet tegen hen: Jullie moeten je diep schamen om niet in Mijn opstanding te geloven, en maar te blijven twijfelen. Hij liet wel Zijn littekens zien, die zichtbaar bleven (Openb. 5:6). Hij toonde wat het opstandingslichaam kon doen en ging dwars door een muur. Het is een lichaam dat niet gebonden is aan tijd en ruimte. Het is wel een echt lichaam, want Hij at vis voor hun ogen (Luk. 24:42-43).

Het woord 'Vrede zij u' wordt door de Heere Jezus ook telkens gekoppeld aan een opdracht voor de discipelen. Hij geeft hun een mandaat voor de taak die hun te wachten staat, en dat geldt ook voor ons leven. Het is drievoudig:

1. Zoals de Vader Mij heeft gezonden, zend ook Ik u (vs. 21)

Iedere gelovige in de Heere Jezus is ook een gezonden ambassadeur (2 Kor. 5:20). De Vader zond de Heere Jezus niet in de wereld om onze omstandigheden beter te maken, of om de wereld te verbeteren, maar om te zoeken datgene wat verloren was (Luk. 19:10). Zijn doel was de redding van verloren mensen, die gevonden konden worden. Zoals de Heere Jezus dat deed, zo geldt het ook voor ons (Hand. 1:1). De Vader zei dat tegen Zijn Zoon, en de Zoon zegt dit tegen de gelovigen (Joh. 17:18). Ik zend hen met Mijn Woord in de wereld, blijf bij wat je hierin leest. Als je zegt: Jezus heeft mij veranderd, dan moet je ook een veranderd leven leiden. Wij zijn vaak de enige 'Bijbel', die ongelovigen lezen.

2. Hij blies op hen en zei tegen hen: Ontvang de Heilige Geest (vs. 22)

Het blazen van de Heere Jezus is een krachtig werk, dat Hij verricht als onze Schepper (vgl. Gen. 2:7). De Heere blies op Adam. De Heere blies op de dode skeletten en er kwam leven in hen (Ezech. 37:9). In Ezechiël 36 spreekt de Heere over de Geest, Die in hen zou komen wonen. Wind en Geest zijn in het Hebreeuws hetzelfde woord *ruach*. De Heere Jezus gaf toen een belofte, maar het gebeurde op dat moment nog niet. Wij lezen hierna dat zij nog steeds bang waren en niet van Zijn vrede genoten (Joh. 20:26; 14:27).

In Handelingen 1:6 zien wij dat zij aardgericht waren en na Zijn opstanding nog steeds dachten aan een aards koninkrijk. De Heilige Geest werd vaak beloofd, maar werd niet direct gegeven (Joh. 7:37-39). Dat gebeurde pas na de verheerlijking van Christus in de hemel

(Hand. 1:8). De belofte van de komst van de Trooster werd tien dagen later vervuld op de Pinksterdag (Hand. 2:1-4). Allen die nu geloven, ontvangen direct de Heilige Geest (Ef. 1:13; Rom. 8:9). Zij zijn de tempel van de Heilige Geest (1 Kor. 6:19). Als wij tot geloof komen, worden wij door de Geest ook gedoopt in het lichaam van Christus en zijn wij in Hem (1 Kor. 12:13).

3. Wie u ook de zonden vergeeft, zij zijn hun vergeven; wie u ook de zonden houdt, zij zijn hun gehouden (vs. 23).

Ik vond dit altijd een moeilijk vers en daarom brandde het op mijn hart (Mark. 2:7; Dan. 9:9). De Bijbel is overduidelijk: alleen God Zelf kan zonden vergeven. Dat was namelijk de fout van Judas, die naar de priesters ging om vergeving (Matt. 27:4). Wij lezen de boodschap van Petrus over vergeving van zonden door de naam van Christus (Hand. 10:43), en dezelfde boodschap van vergeving vinden wij later bij Paulus (Hand. 13:38). Door Hem – door de Heere Jezus – wordt u vergeving van zonden verkondigd. Onze prediking moet dus hierover gaan: over de vergeving van de zonden in Zijn naam. Dat is onze boodschap. Als iemand zich bekeert, dan ontvangt hij of zij volledige vergeving. Als iemand zich niet bekeert, dan sterft die persoon in zijn zonden (Joh. 8:24). Dat zijn wij verplicht te prediken.

Iemand zei pas op de televisie: alle mensen zijn kinderen van God. Dat is waar in die zin, dat wij door de Schepper allemaal zijn geweven in de moederschoot. Maar niet allen hebben een relatie met de Vader als zonen van Hem, zoals de Joodse gelovige Paulus die kende. Daarom leef of sterf je in het geloof, of in je zonden (Joh. 8:24). Meer keuzes zijn er niet! Thomas miste die boodschap, want hij was er niet bij. Later ontving hij persoonlijke zorg van de Heere Jezus,

en Hij zei tegen hem: Thomas, raak Mij aan (Joh. 20:27). Thomas reageerde in geloof en riep: Mijn Heer en mijn God (Joh. 20:28). In die overtuiging heeft hij het evangelie gepredikt, tot aan India toe, waar hij vermoord is. Wees gezegend, wanneer u niet ziet maar wel gelooft (1 Petr. 1:8). Wij die geloven, hebben de opgestane Heiland met Zijn Geest nu in ons wonen. De opdracht aan de mensen is duidelijk: Bekeer je, en geloof het reddende evangelie!

Aanvallen van de boze op Gods getuigen

'Zoals de Vader Mij heeft gezonden, zend ook Ik u!'

Johannes 20:21

We zijn allen geroepen als getuigen, en wat dat betreft ligt er een duidelijke opdracht. Als ik de verleider was, dan zou ik de zending in zijn werk zo druk maken, dat hij niet eraan toe komt persoonlijk tijd met de Heere Jezus door te brengen. Als de duivel je niet kan aanzetten tot kwaad, dan maakt hij je te druk, of te moe. Denk maar aan Ezau, die zijn geboorterecht weggaf. Hij was te moe en te hongerig. Als ik de verleider was, dan zou ik de aandacht van de zending richten op de onplezierige aspecten van de plaatselijke cultuur en de dagelijkse problemen die daar zijn. Als ik de verleider was, dan zou ik steeds de dingen vergelijken met thuis of met vroeger, zodat de zending ontevreden wordt en de vreugde over zijn bediening verliest.

Als ik de verwoester was, dan zou ik zijn gezondheid of die van zijn gezinsleden aanvallen. Ik zou angst zaaien door misdaad en politieke onrust in het land. Als ik de verwoester was, dan zou ik hem zichzelf laten vergelijken met anderen. Kijk eens naar die of die: dat is echt een winner! Je voelt jezelf tekortschieten en raakt ontmoedigd. Of je doorstaat de vergelijking glansrijk, en je gaat dienen in eigen kracht en wordt trots.

Als ik de vader van de leugen zou zijn, dan zou ik suggereren dat hij de Heere evengoed thuis zou kunnen dienen. Er zit wel een kern van waarheid in, maar dit wordt dan gebruikt om iemand weg te lokken van de plaats waar de behoefte aan de arbeiders het grootst is. Als ik de vader van de leugen was, dan zou ik hem de vraag influisteren: Heeft mijn dienst eigenlijk wel enig effect? De waarheid is dat als gevolg van de opstanding van Christus *niets* tevergeefs is (1 Kor. 15:58). Als ik de vader van de leugen was, dan zou ik bij het thuisfront het idee verspreiden dat bidden wel goed is, maar dat het daar niet van afhangt. Misschien morgen, als er niets op de TV is.

Als ik de vijand was, dan deed ik er alles aan om je ervan te weerhouden om meer over het nieuwe leven te leren. Ik ben samen met Christus aan het kruis gestorven. Daarom leef ikzelf niet meer, maar Hij leeft in mij. Zolang ik nog in dit lichaam ben, leef ik door het geloof in de Zoon van God. Hij hield zoveel van mij dat Hij Zijn leven voor mij heeft overgegeven (Gal. 2:20).

Doe daarom elk moment de hele wapenrusting van God aan (Ef. 6:10-18). Dan kunnen de vele pijlen van de vijand je niet meer raken en mag je zeker weten dat als gevolg van Zijn opstanding geen enkele arbeid tevergeefs is. Alles wat gedaan wordt uit liefde voor de Heere Jezus, dat houdt zijn waarde en zal eeuwig bestaan. Dit heb ik uit eigen ervaring geleerd op het zendingsveld en ik wil dit daarom ook graag met anderen delen.

Het rijke geestelijke leven in de begintijd van de gemeente

Handelingen 4:19-20; 5:17; 6:1-8

Er was eens een veiling in een van de voorsteden van Londen. Als eerste werd er een oude kapotte viool verkocht en het bod was maar 2 pond. Achterin zat een vioolspeler en bouwer en hij liep naar voren en vroeg of die viool even uit de verkoop mocht. Hij reed naar huis en maakte die oude viool zo goed mogelijk. Toen ging hij terug naar de veiling en speelde een wijsje. Het gevolg was dat er een prachtige prijs werd geboden voor de viool.

Zo is het ook met ons leven. Er is een Meester die ons heeft vernieuwd en waardevol heeft gemaakt! Het is belangrijk dat gelovigen zich het leven van Jezus herinneren. Jezus leeft en Hij wil ons begeleiden om ons tot ons doel te brengen. Weet je waarom ik zo blij ben met de opstanding van de Heere Jezus?

1. De opstanding van Jezus is het bewijs dat Zijn offer werkelijk volbracht is. Door het geloof in de opgestane Heiland worden wij rechtvaardig verklaard.

2. Door Zijn opstanding delen wij in Zijn opstandingsleven. Er is niet alleen iets *voor* mij gebeurd, maar er gebeurt ook iets *in* mij. Jezus is nu in mij aan het werk.
3. Zijn opstanding is het bewijs dat al Zijn volgelingen ook eens lichamelijk zullen opstaan in een nieuw leven met de Opgestane. We lezen nu Efeziërs 2:1-10. De oude viool, het oude leven zien we in 2:4. De hand van de Meester en de nieuwe mens zien we in 2:5-10.

Zo is het getuigenis van de eerste Joodse gelovigen in het boek Handelingen. Zij waren getuigen van Zijn opstanding en ontvingen het leven van de Opgestane in hun harten. Het leven van Jezus zette zich voort in Zijn volgelingen (Hand. 1:1). Wat een effect had het. Er kwamen in Jeruzalem duizenden Joden tot geloof, en Petrus was vrijmoedig (Hand. 2:41; 4:4). De strategie van de groei van Gods Koninkrijk is eenvoudig: *Je predikt het woord van God in de kracht van de Geest van God!*

De satan zat niet lang stil en de eerste aanval was vervolging (Hand. 4:19-20). Dat werkte niet, want de discipelen hadden vrijmoedigheid. De tweede aanval was om de gemeente corrupt te maken (Hand. 5:1-13). Petrus ontving inzicht en niemand van dit soort mensen durfde zich nog te voegen bij de gemeente. De ware gelovigen kwamen wel in massa's en er gebeurden weer veel wonderen en tekenen.

Het Sanhedrin viel de waarheid aan (Hand. 5:17). De waarheid werd aangevallen en zij die de waarheid brachten, werden vervolgd. Zoals in Egypte krijgen gelovigen geen goede banen. De Heere heeft humor, want de sadduceeën geloven niet in de opstanding, noch in

engelen. De discipelen getuigden van de opstanding, en een engel bevrijdde hen uit de gevangenis (Hand. 3:15; 5:19). De engel zei: Laat jullie vrijmoedigheid niet afnemen en predik! Het Joodse volk had hen lief en dat is ook vandaag de dag zo in Israël!

De Joodse leiders hadden veel haat en konden de naam van Jezus niet uitspreken (Hand. 5:28-29). Het antwoord van Petrus was duidelijk, omdat hij vervuld was met Gods Geest. Wij zijn ambassadeurs van Christus, geen diplomaten. Het evangelie is zwart-wit (Rom. 3:23). Er zijn veel mensen die zeggen dat Gamaliël een wijze raad gaf (Hand. 5:34-39). Dat denk ik niet. Je kunt niet neutraal blijven zoals deze farizeeër. De waarheid zal uiteindelijk zegevieren, maar op dit moment zegevierde de leugen en kreeg die meer ruimte. Een deel van het Nieuwe Testament bestaat trouwens uit waarschuwingen tegen valse leer.

Het succes is niet altijd aan de kant van de meerderheid. Het was typisch farizeïsch denken. Alleen de waarheid kan ons vrij maken. Uit die groep farizeeërs kwam ook Saulus (Hand. 5:41-42). De apostelen gingen God vragen om vrijmoedigheid. Verheug je, als je vervolgd wordt (Matt. 5:10-12). Het is een voorrecht. Een broeder zei: Je kunt ons doden en martelen, maar hoe meer je ons vervolgt, des te meer zullen we groeien. Het bloed van de martelaren is het zaad van de kerk.

Nu de laatste aanval, en dat is om afgeleid te worden door groeiproblemen (Hand. 6:1-8). Er waren twee soorten gelovigen onder de Joden: de Hebreeuwse en de Hellenistische Joden. Er had een scheuring van kunnen komen. De apostelen hadden hun tijd voor Gods Woord nodig (Hand. 6:2). Er was geen democratische

keuze van de zeven, het ging erom of zij vol waren van de Geest en een goed getuigenis hadden!

Stefanus was zo'n broeder, die vol was van de Geest. En het resultaat was geweldig (Hand. 6:7). Het woord van God verspreidde zich, doordat de apostelen het probleem goed aanpakten en serieus namen. Zij vulden Jeruzalem met hun leer en vele priesters kwamen tot geloof. Het is goed mogelijk dat enkele priesters in de tempel waren, toen het voorhangsel stuk ging. De woorden van Gamaliël brachten hen mogelijk ook tot overgave. Eén van zijn leerlingen was Saulus. Hij was een van zijn ijverigste studenten, maar niet behouden. Stefanus was vol met de Heilige Geest, zowel tijdens zijn leven als tijdens zijn sterven.

Dit is het einde van het eerste deel van de begintijd in Jeruzalem. Nu gingen de predikers naar Samaria en Judea (Hand. 8:4). De blijde boodschap verspreidde zich verder. Daarna kwam Cornelius tot geloof en het woord groeide. Paulus en Barnabas werden apart gezet om naar de heidenen te gaan. Daar kregen ze te maken met *occultisme*. Later kwam Paulus in Rome aan als gevangene. Maar het woord van God is niet gebonden. Het neemt toe, en soldaten en allerlei verschillende mensen komen tot geloof (Hand. 16; 28:28).

Wij zijn allemaal getuigen en prediken het Woord van God in de kracht van de Geest van God. Wij voegen hoofdstukken toe aan de groei van Gods Koninkrijk. Het rijk van God zal eens de hele wereld vervullen (Hab. 2:14). Wat is het een voorrecht om mee te werken aan dat wat eeuwigheidswaarde heeft (1 Joh. 2:17).

De confrontatie tussen Stefanus en Saulus

Handelingen 7:54-8:3; 9:1-9

In deze geschiedenis in het boek Handelingen zien we de confrontatie tussen twee Joodse mensen, maar ook tussen twee verbonden: het oude en het nieuwe verbond! Stefanus was een met Gods Geest vervulde man, die vol was van Jezus. Omdat hij vanuit *Gods radicale genade* leefde, ondervond hij sterke tegenstand van hen die onder de wet leefden.

Na de vlijmscherpe veroordeling door de Joodse Raad sprak Stefanus verder over de hemel, die hij geopend zag. Kenmerkend voor ons geloof is altijd een geopende hemel. Het was voor de Joodse leiders niet te verteren wat Stefanus zei. Hij getuigde van de heerlijkheid van de Zoon van mensen, die zij hadden verworpen en gedood. Hij was echter de Zoon van God (Dan. 7:13).

Door de dood van Stefanus werd het openbare getuigenis van de Heilige Geest aan de Joodse leiders beëindigd. Hij werd zonder eerlijk proces gestenigd en onderging het lot van een godslasteraar! Maar hij eindigde bijzonder goed. Jim Elliot schreef eens: Ik zoek geen lang leven, maar een gevuld leven. Stefanus stierf alsof hij een crimineel was (Hand. 8:2). Een crimineel moest begraven worden, maar er mocht niet over hem worden gerouwd (dat staat in de Misjna). De

gelovigen rouwden wel over Stefanus, maar niet als mensen zonder hoop (1 Thess. 4:15).

Hier vinden we ook het probleem tussen de twee verbonden. Stefanus was vrijmoedig en duidelijk. Je kunt deze verbonden ook niet met elkaar vermengen. De tempel van de Heilige Geest is nu de gemeente van God. De Geest woont in ons lichaam en in de hele gemeente. De wet van Mozes wijst op Jezus, die de wet heeft vervuld (Rom. 10:4). Stefanus leefde en stierf op heerlijke wijze en was vol vergeving evenals de Heere Jezus, die Hij in Zijn hemelse heerlijkheid zag.

Saulus was ook een Joodse man, die oprecht met God leefde en vasthield aan het Oude Verbond. Volgens zijn gedachtewereld en zijn godsbeeld was de sekte van de Nazoreeërs gevaarlijk en moest die worden uitgeroeid. Als motief voor zijn gedrag had hij het voorbeeld van de priester Pinehas (Num. 25:7-11). De geest van ijver voor de Heere werd echter vervangen door een geest van haat, die geïnspireerd werd door de satan. Vijandschap nam bezit van de godsdienstige leiders en van Saulus. De dood van Stefanus maakte de drang om de gemeente te vernietigen nog groter. Saulus gedroeg zich als een Joodse terrorist en vervolgde de discipelen van de Heer (Hand. 9:1). Deze Joden geloofden oprecht dat zij God dienden.

Dit conflict bestaat nog steeds in Israël. Het Jodendom is nog steeds in handen van rabbijnen, die er alles aan doen om de Heere Jezus verborgen te houden. Zij verbieden het volk om Jesaja 53 en Daniël 9 te lezen en verspreiden de leugen: 'Als je gelooft in Jezus, ben je niet langer een Jood'. Maar als je in Boeddha gelooft of in wie dan ook, dan blijf je wel een Jood! *Deze leugen was er ook al bij de Spaanse inquisitie!*

Als wij alleen maar de bekering van Saulus hadden in Handelingen 9, was dit al voldoende bewijs om te tonen dat *het geloof in Jezus van God komt*. Hij wandelde namelijk na zijn bekering in de voetstappen van Stefanus. Door zijn bekering ging de bedekking weg (vgl. 2 Kor. 3:16). Dat gebeurt ook vandaag de dag in Israël! Bid u mee?

Gebedslast

Handelingen 15:1

Mijn intense gebed is een nieuwe reformatie in de hele gemeente van Christus

Het belangrijkste hoofdstuk van het boek Handelingen is misschien wel hoofdstuk vijftien. We lezen in hoofdstuk 14:27 dat Paulus en Barnabas een nieuwe geopende deur kregen bij de mensen om hun het Goede Nieuws te brengen. In Openbaring 3:7 draagt Christus de titel dat Hij deuren opent, die niemand kan sluiten, en deuren sluit die niemand kan openen. In Handelingen 15:1 vinden wij echter het werk van de satan, die de deur probeert te sluiten. De leer van de judaïsten was: Jezus plus nog iets, in dit geval de besnijdenis. Dat kwam op het volgende neer: Jullie kunnen geen volgelingen van de Heere Jezus worden, zonder eerst Jood te worden. Als die leer toen was geaccepteerd, waren de gelovigen in de Heere Jezus onder de zware last van het Jodendom gekomen en niet gebleven in de christelijke vrijheid en de radicale genade, die alleen door het geloof wordt aangeboden.

Wij zien hier in het boek Handelingen eigenlijk twee soorten van evangelie. Petrus, Johannes en Jakobus predikten alleen het geloof in de Heere Jezus. Stefanus, een hellenistische Jood, legt de vinger bij de gevoelige plek en noemt de wet en de tempel in hoofdstuk zeven.

Hij wijst hen erop dat de Heere God Zich ook openbaarde buiten Israël en buiten hun tempel. Zijn radicale prediking over het nieuwe en eeuwige verbond kostte hem zijn leven. Petrus was heel trouw aan de tradities en moest drie keer een laken met onreine dieren zien, voordat hij naar de heidenen ging. De boodschap is helder. Er is redding voor de Jood en ook voor de heiden, zonder dat die eerst Jood hoeft te worden. Wij ontmoeten hier gelovige Joden, die de nieuwe wijn van Gods genade in de oude zakken van de wet van Mozes wilden doen. *Zij mixten de twee verbonden.* Petrus en Barnabas hadden nog problemen op dit gebied, maar Paulus predikte duidelijk dat er slechts één evangelie is. De boodschap van Handelingen 13:38-39 is het ware evangelie. Al onze zonden zijn door het geloof in de Heere Jezus vergeven. De judaïsten brachten een ander evangelie: het geloof in de Heere Jezus plus de wet van Mozes (Hand. 15:5, 24). Zij hadden echter geen autoriteit ontvangen en brachten onrust (Hand. 15:2). *Wat is hierdoor toch overal veel onrust gekomen.*

Het evangelie brengt geen onrust, maar vrede, vrijheid, vreugde en het ware leven. Het probleem is dat er iets wordt toegevoegd. Geloof in de Heere Jezus, en doe dit, doe dat; of laat dit en laat dat. De vraag is of het evangelie een geschenk is, of een last? Hebben wij Mozes nodig om af te maken wat Jezus begonnen is? Is Jezus de tuchtmeester die ons bij Mozes brengt, of andersom? Onthoud alstublieft dat de apostelen Petrus, Jakobus en Paulus precies het laatste geloofden in Handelingen 15. Het is het evangelie van *genade alleen, door Jezus alleen.* Ons gebed is: Heere, breng een nieuwe reformatie in de gemeente en bewaar Uw evangelie. Uw gebed was immers dat al de Uwen één zouden zijn.

In de storm

Handelingen 27:20-22; 28:1

Paulus was eerst in de gevangenis en later in de storm terechtgekomen, omdat hij de Heere Jezus had gehoorzaamd bij het brengen van het rijke evangelie aan de niet-Joden (Hand. 22:21-22). Paulus reisde mee als gevangene op dit schip. Hij was als gelovige in de Heere Jezus een deel van Gods gemeente en hij was omringd door Joden en niet-Joden, die niet bekeerd waren (1 Kor. 10:32). Zij waren, zoals Paulus later schrijft, nog geestelijk dood (Ef. 2:1-3). Zij leefden in het domein van de satan, zoals de hele wereld in de macht van de boze verkeert (Kol. 1:13; 1 Joh. 5:19).

Paulus had niets voor die reis betaald, zoals destijds Jona, die ongehoorzaam was geweest en niet aankwam. In het pad van de gehoorzaamheid kwam Paulus wel veilig aan (Hand. 28:1).

Allen die godvruchtig willen leven, gaan door stormen heen en worden vervolgd (2 Tim. 3:12). Het is nu niet zoals onder het oude verbond (Deut. 28:1-14).

In het pad van de gehoorzaamheid ondervond Paulus een periode zonder licht en zonder eten (Hand. 27:20). Het pijnlijke was dat zij niet naar Paulus hadden geluisterd. Daarom zat hij als gevolg van hun eigenwijsheid met hen in dezelfde storm. Paulus was omringd door mensen, die alle hoop opgegeven hadden (Hand. 27:10-11). Gods Woord werd net zoals nu genegeerd. Zij waren wel gewaarschuwd!

Uw grimmigheid leunt zwaar op mij. U hebt mij neergedrukt door al Uw golven (Ps. 88:8). In die tijd van hopeloosheid midden in de storm stond Paulus op en sprak woorden van hoop. Er staat: ‘Maar nu’ (Hand. 27:22). Paulus bemoedigde hen en zei dat allen veilig zouden aankomen. Hij was een gevangene, maar hij eindigde als de kapitein van het schip. Laten wij in deze tijd ook woorden van hoop en van zekerheid spreken.

Ga alstublieft ook inzien dat u of jij, die de waarheid – de Heere Jezus – kent niet blijft zwijgen, want iedere gelovige is belangrijk op de plaats waar hij door God gebracht is. Dankzij Paulus die naar Rome moest, kwamen die 276 anderen ook veilig aan.

Luister naar goede raad!

Handelingen 27

Paulus zat op een schip en hij gaf goede raad, maar er werd niet naar hem geluisterd. Als gevolg daarvan kwamen zij allemaal terecht in de storm. Tijdens de storm wilden zij wel naar Paulus luisteren (Hand. 27:21-26).

Dit geldt figuurlijk gesproken ook voor ons. Als wij luisteren naar de apostel en zijn brieven ter harte nemen, dan komt er balans en rijkdom in ons geloofsleven, want Paulus ontving directe openbaringen uit de hemel en noemt het evangelie zelfs 'mijn evangelie' (Rom. 16:25). Het is de apostel Paulus, die de goddelijke geheimenissen openbaarde. Een van die geopenbaarde geheimenissen is de waarheid ten aanzien van de gemeente van God (Ef. 3:3-7). Er zijn drie kanalen van profetie in de Bijbel. Via de volken, het Joodse volk en de gemeente van God. Het karakter van de heidenvolken en het Joodse volk zien wij in Habakuk 1. De nadruk ligt daar op het feit dat de Chaldeeën van hun eigen kracht hun god maakten (Hab. 1:11).

De gemeente van God werd aangekondigd door de Heere Jezus, nadat het Joodse volk Hem afwees (Matt. 16:18). Later riep het Joodse volk uit: Wij willen geen koning dan Caesar. De volken en het Joodse volk verkeren nu onder invloed van de boze en leven in het domein van de satan (1 Joh. 5:19-20). Wie horen er bij de gemeente van God? Allen die de Heere Jezus aanvaard hebben als hun Heer en hun Heiland, en

in Hem een nieuwe schepping zijn geworden. Zij zijn verlost uit het domein van de satan en overgebracht in het koninkrijk van de Zoon van Gods liefde (Kol. 1:13).

De brief aan de Efeziërs

Het boek Handelingen toont ons de geschiedenis van de gemeente van God op aarde. De brief aan de Efeziërs bevat de waarheid met betrekking tot Gods gemeente (Ef. 3:10). Ik noem enkele facetten:

- a. Wij hebben om zo te zeggen twee adressen: het is de gemeente in *Efeze*, maar ook de gemeente in *Christus* (vgl. Joh. 14:20).
- b. Wij zijn ook niet langer zondaren, maar heiligen, mensen die apart gezet zijn.
- c. Wij zijn rijk geworden door Gods genade (Ef. 1:7), rijk in Christus (Ef. 3:8), rijk in heerlijkheid (Ef. 3:16). Wij vinden de volheid in de Persoon van Christus (Ef. 4:13). Wij kunnen vervuld worden met de Geest (Ef. 5:18), ja, zelfs vervuld worden tot de hele volheid van God (Ef. 3:19).
- d. De gemeente heeft vele aanduidingen. De gemeente als het lichaam van Christus wordt niet eerder genoemd in de Bijbel (Ef. 1:22; 2:16; 3:6; 4:16; 5:30).
- e. De gelovigen vormen samen het lichaam, de Heere Jezus is het Hoofd in de hemel (Kol. 1:18).
- f. Alle ware gelovigen zijn verbonden met dit hemelse Hoofd (1 Kor. 6:17).

- g. Alles is uit genade, dat is Gods gevende gunst (2 Kor. 8:9).
- h. Christus is het Hoofd, en de inwonende Heilige Geest is ons leven.
- i. De gemeente is nu het lichaam van Christus hier op aarde (Hand. 1:1).
- j. Saulus werd Paulus (= de kleine). Hij gaf zichzelf een nieuwe naam.

Paulus schreef deze brief aan de gelovigen die hij drie jaar lang had lesgegeven in de school van Tyrannus (Hand. 19:10). Hij schrijft nu vanuit de gevangenis en hij gebruikt direct de langste zin in het Nieuwe Testament, namelijk Efeziërs 1:3-14. Vroeger werd je gezegend als je gehoorzaam was (Deut. 28). Nu word je éérs gezegend (Ef. 1:3), en uit dankbaarheid gehoorzaam je.

Alle geestelijke zegen

Degene Die zegent is God de Vader. Zij die gezegend worden, zijn alle ware gelovigen. Gods karakter is goed (Gen. 14:19; Matt. 19:17; Openb. 5:13). Alle zegen van God is geestelijk van karakter en komt van boven (Jak. 1:17). De belofte van Zijn zegen geldt voor allen die geroepen zijn volgens Zijn voornemen (Rom. 8:28). Wij hebben in principe alles al ontvangen: o.a. liefde (Rom. 5:5), vrede (Joh. 14:27), vreugde (Joh. 15:11), kracht (Fil. 4:13), volmaaktheid (Kol. 2:10).

Wij hebben ook de goddelijke natuur ontvangen (2 Petr. 1:3; Fil. 1:19). Wij zijn geadopteerd krachtens het bezit van het leven van

Christus als de Opgestane (Ef. 1:5). Dit plaatst ons in de hemelse gewesten (Ef. 1:20; 2:6; 3:10). Dit is onze positie reeds vandaag. Wij zijn nog op aarde, maar hebben ons burgerschap in de hemel (Fil. 3:20). De uitverkiezing vond plaats in een ver verleden. De Vader trekt ons nu (Joh. 6:44). Zijn uitverkiezing en onze eigen keuze gaan samen, zoals twee rails naast elkaar lopen (2 Thess. 2:13). Niet proberen te begrijpen, we mogen wel ervan genieten (Deut. 29:29). Het einddoel is om meer te worden zoals Jezus (Rom. 8:29; Gal. 4:19).

De verzoening is in het *heden* ons deel geworden (Ef. 1:6-10). Wij waren slaven van de zonde (Joh. 8:34). De Heere Jezus heeft ons allen verlost (2 Kor 5:18). Nu zijn wij in Hem slaven van de gerechtigheid geworden (Rom. 6:18). Maar de prijs was Zijn kostbaar bloed (Lev. 17:11; Hebr. 9:25). Zijn leven woont in ons!

Dan volgt de erfenis in de *toekomst* (Ef. 1:11-14). Wij zijn nu schatrijk geworden in Hem (1 Petr. 1:3-4). Geen dief kan erbij. De Persoon van de Heilige Geest komt door het geloof in ons wonen om ons nederig te dienen. De Heilige Geest is het onderpand van de erfenis. Het is als de verlovingsring. Zijn duur gekochte bruid zal door de Bruidegom nooit worden begeven en nooit worden verlaten (2 Kor. 1:22; 5:5). Paulus is nu al twee keer geëindigd met de woorden 'overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil' (Ef. 1:5, 11).

Dit alles dient tot Gods heerlijkheid (Jes. 43:20-21). Als wij onszelf verheerlijken, dan stelen wij om zo te zeggen van de Heere. Alles is van Hem en komt van Hem (1 Kor. 4:7). Wij zijn allereerst gered met het doel dat de hele schepping hersteld zal worden. Alle eer komt Hem toe, want Hij alleen is waardig (Openb. 5:9).

Al deze heerlijke waarheden moeten in ons hart neerdalen. Daarom bidt Paulus steeds dat zij die het lezen het ook zullen verstaan en eruit gaan leven. Paulus bidt dat de ogen van ons hart geopend worden en dat wij een sterke innerlijke mens krijgen, die veranderd wordt naar Zijn beeld om daarna in alle stormen van het leven overwinnaar te zijn. Er zijn bij de Heere God geen tweederangs gelovigen. Wij zijn één! Ik bid voor allen die dit lezen dat deze brief een grote plaats zal krijgen in hun hart en leven!

Stormen van de eindtijd

Handelingen 27

De Heere belooft ons geen kalme reis, maar wel een behouden aankomst.

Het is nog belangrijker om onze handen te vouwen om te bidden, dan de handen te wassen. Het is ook belangrijk om te luisteren naar gelovigen, die Gods onfeilbare Woord brengen. Paulus was op een schip meegenomen als gevangene en hij had het juiste advies gegeven, maar men had niet geluisterd. Zijn advies bleek later de juiste te zijn en de gevangene werd om zo te zeggen de kapitein van het schip.

Het coronavirus is lang niet zo erg als het virus van de zonde. Iedereen is ermee besmet en alleen de Heere Jezus kan ons daarvan bevrijden. Een blik in het geloof op het kruis zal ons ervan genezen, net zoals gebeurde met de mensen in het Oude Testament, die waren gebeten door giftige slangen (Joh. 3:14).

Paulus was ook in de storm terecht gekomen, omdat zij niet hadden geluisterd (Hand. 27:21). En nadat men lange tijd zonder eten was geweest, ging hij in hun midden staan en zei: 'Mannen, men had naar mij moeten luisteren en niet van Kreta wegvaren en dit ongemak en deze schade moeten voorkomen'.

Als er nu ergens behoefte aan is, is het aan geestelijke leiders die als een rots in de branding staan en zich niet laten beïnvloeden door de

omstandigheden. Mensen die weten wanneer men wel of niet van wal moet steken. Onze koers is totaal afhankelijk van de stuurman en van de schipper van het vaartuig. Het is daarom van het grootste belang dat zij vasthouden aan het Woord van God en zich niet laten beïnvloeden door werelds denken. Velen hechten meer waarde aan de raad van de deskundigen dan aan Gods Woord.

Hoe velen zijn niet van het ene op het andere moment in een grote storm terechtgekomen? Hun schip is meegesleurd en met man en macht probeert men nu de kop in de wind houden. Tevergeefs! Uiteindelijk geeft men het op en laat men zich met de golven – de omstandigheden – meedrijven; de schipper en de stuurman hebben ook geen controle. Allerlei noodgrepen worden toegepast om het schip toch drijvend te houden. De lading overboord gooien? Het helpt niet!

En als ook Gods licht nog weg is (vs. 20), wordt het helemaal hopeloos. Geen licht, geen hoop en ook geen voedsel. Paulus zei: ‘Al dit ongemak en deze schade had voorkomen kunnen worden, als men naar mij had geluisterd’. Toen dankte hij echter de Heere in het bijzijn van allen; en hij brak het brood en begon te eten. De apostel Paulus had de leiding overgenomen en zij werden allen goedsmoeds en namen voedsel. Toen zij naar hem luisterden, kwamen zij uiteindelijk allen veilig aan op het strand.

Er moet wel bij gezegd worden dat niet alles wat uit de wereld komt, verkeerd is. Soms handelen de zonen van deze eeuw verstandiger dan de zonen van het licht (Luk. 16:8). Dit mag echter nooit een excuus zijn om Gods Woord en ook Gods weg naast ons neer te leggen. Laten wij nu de goede koers houden met Gods Woord en met Gods

Zoon aan boord. De Heere Jezus heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst. Het is beter met de Heere Jezus in de storm te zijn dan alleen op het strand. Zijn volmaakte vrede in deze tijd toegewenst.

Publicaties van de auteur

Voorbeelden voor ons: Vrouwen en mannen in de Bijbel;
2021; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797484

U is heden de Heiland geboren: Een bundel kerstmeditaties;
2021; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797552

De brief aan de Hebreëen: De superioriteit van de Heere Jezus;
2022; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797606

Nehemia - Geloof in actie! Biddend bouwen aan de gemeente;
2022; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797620

The Letter to the Hebrews: The superiority of the Lord Jesus;
2022; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797613

Habakuk: Een profet die God omhelst;
2023; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797651

Gods onderricht: Lessen uit het leven van Abraham en Sara;
2023; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797668

Het mooiste leven op aarde; Ervaringen en belevenissen van
Johan en Linda Schep; 2023; OudeSporen online uitgeverij

Van de put naar het paleis; Over het leven van Jozef;
2023; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797675

Hij heeft onder ons gewoond; Studies in de Evangelien en Handelingen;
2024; OudeSporen online uitgeverij; ISBN/EAN: 9789491797712

Distributie: CBC 't Gulden Boek te Houten

Website: www.cbcboek.nl

E-mail: info@cbcboek.nl